

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	Soudní dvůr	
	SOUDNÍ DVŮR	
2005/C 296/01	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 6. října 2005 ve věci C-204/03: Komise Evropských společenství proti Španělskému království (Nesplnění povinnosti státem — Články 17 a 19 šesté směrnice o DPH — Dotace — Omezení nároku na odpočet)	1
2005/C 296/02	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. září 2005 ve věci C-221/03: Komise Evropských společenství proti Belgickému království (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 91/676/EHS — Neúplné provedení — Ochrana vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů — Nevymezení znečištěných vod nebo vod ohrožených znečištěním — Nesprávné a nedostatečné vymezení ohrožených oblastí — Zásady správné zemědělské praxe — Nedostatky — Akční program — Nedostatky a neúplné použití)	1
2005/C 296/03	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 6. října 2005 ve věci C-243/03: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (DPH — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Vybavení financované prostřednictvím dotací)	2
2005/C 296/04	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 29. září 2005 ve věci C-251/03: Komise Evropských společenství proti Portugalské republice (Nesplnění povinnosti státem — Nesplnění požadavků uvedených v příloze I směrnice 80/778/EHS — Čl. 7 odst. 6 — Voda určená k lidské spotřebě)	2
2005/C 296/05	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. října 2005 ve věci C-276/03 P: Scott SA proti Komisi Evropských společenství a Francouzské republice (Opravný prostředek — Protiprávní státní podpora — Časová působnost nařízení (ES) č. 659/1999 — Rozhodnutí o neslučitelnosti a o navrácení podpory — Promlčecí lhůta — Přerušení — Nutnost informovat příjemce podpory o opatření o přerušení)	3
2005/C 296/06	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 6. října 2005 ve věci C-291/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce VAT and Duties Tribunal, Manchester): My Travel plc proti Commissioners of Customs & Excise (Šestá směrnice o DPH — Režim cestovních kanceláří — Souborné služby pro cesty — Plnění koupená od třetích osob a vlastní plnění — Způsob výpočtu daně)	3

2005/C 296/07	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. října 2005 ve věci C-458/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen): Parking Brixen GmbH proti Gemeinde Brixen, Stadtwerke Brixen AG (Veřejné zakázky — Řízení o zadání veřejné zakázky — Koncese na služby — Správa veřejných placených parkovišť)	4
2005/C 296/08	Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 6. října 2005 ve věci C-502/03: Komise Evropských společenství proti Řecké republice (Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Správa odpadů — Směrnice 75/442/EHS změněná směrnicí 91/156/EHS — Články 4, 8 a 9)	4
2005/C 296/09	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. října 2005 ve věci C-522/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht München): Scania Finance France SA proti Rockinger Spezialfabrik für Anhängerkupplungen GmbH & Co. (Bruselská úmluva — Uznávání a výkon — Důvody odmítnutí — Pojem „řádné doručení“)	5
2005/C 296/10	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. října 2005 ve věci C-9/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden): trestní řízení proti Geharo BV (Směrnice 88/378/EHS — Hračky — Směrnice 91/338/EHS — Nejvyšší povolený obsah kadmia)	5
2005/C 296/11	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 6. října 2005 ve věci C-120/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf): Medion AG proti Thomson multimedia Sales Germany & Austria GmbH (Ochranné známky — Směrnice 89/104/EHS — Článek 5 odst. 1 písm. b) — Nebezpečí záměny — Užití ochranné známky třetí osobou — Složené označení obsahující název třetí osoby následovaný ochrannou známkou)	6
2005/C 296/12	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. října 2005 ve věci C-200/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof): Finanzamt Heildelberg proti Ist internationale Sprach- und Studienreisen GmbH (Šestá směrnice o DPH — Zvláštní režim cestovních kanceláří a organizátorů turistických zájezdů — Článek 26 odst. 1 — Rozsah působnosti — Soubor služeb zahrnující dopravu do cílového státu nebo pobyt v něm a výuku jazyků — Hlavní služba a doplňkové služby — Pojem — Směrnice 90/314/EHS o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy)	6
2005/C 296/13	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. října 2005 ve věci C-379/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Würzburg): Richard Dahms GmbH proti Fränkischer Weinbauverband eV (Vinařské produkty — Nařízení (ES) č. 753/2002 — Článek 21 — Přímý účinek — Soutěž vín a šumivých vín — Poplatek za účast v soutěži)	7
2005/C 296/14	Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 6. října 2005 ve věci C-429/04: Komise Evropských společenství proti Belgickému království (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/96/ES — Harmonizované požadavky a postupy pro bezpečnou nakládku a vykládku lodí přepravujících hromadné náklady — Neprovedení v předepsané lhůtě)	7
2005/C 296/15	Usnesení Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. července 2005 ve věci C-70/04: Confédération suisse proti Komisi Evropských společenství (Vnější vztahy — Dohoda ES-Švýcarsko o letecké dopravě — Žaloba na neplatnost podaná třetím státem — Švýcarská konfederace — Rozhodnutí Komise 2004/12/ES — Německá opatření týkající se přístupu k letišti v Curychu — Nařízení Rady (EHS) č. 2408/92 — Rozhodnutí Rady 2004/407/ES, Euratom ze dne 26. dubna 2004, kterým se mění články 51 a 54 Protokolu o statutu Soudního dvora — Postoupení Soudu)	8

2005/C 296/16	Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 22. června 2005 ve věci C-190/04 P: Graham French, John Steven Neiger, Michael Leighton proti Radě Evropské unie, Komisi Evropských společenství, Johnu Pascovi, Richardu Micklethwaitovi, Ruth Margaret Micklethwait (Kasační opravný prostředek — Žaloba na náhradu škody — Odmitnutí britského soudu v posledním stupni předložit Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce bez odůvodnění — Nepřijetí opatření ze strany Rady a Komise — Mimosmluvní odpovědnost Společenství — Zjevná nepřípustnost) 8	8
2005/C 296/17	Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 22. června 2005 ve věci C-281/04 P: Michael Leighton, Graham French, John Steven Neiger proti Radě Evropské unie, Komisi Evropských společenství a Johnu Pascoi, Richardu Micklethwaitovi, Ruth Margaret Micklethwait (Kasační opravný prostředek — Žaloba pro nečinnost — Nezahájení řízení pro nesplnění povinnosti — Mimosmluvní odpovědnost Společenství — Zjevná nepřípustnost) 9	9
2005/C 296/18	Věc C-287/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Centrale Raad van Beroep ze dne 15. července 2005 ve věci D.P.W. Hendrix proti Raad van bestuur van het uitvoering-sinstituut werknemersverzekeringen 9	9
2005/C 296/19	Věc C-290/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Hajdú-Bihar Megyei Bíróság ze dne 3. března 2005 ve věci Ákos Nádasdi proti Vám- és Pénzügyőrség Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága 10	10
2005/C 296/20	Věc C-291/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem de Raad van State ze dne 13. července 2005 ve věci Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie proti R.N.G. Eind 10	10
2005/C 296/21	Věc C-296/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Raad van State ze dne 19. července 2005 ve věci Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie proti I. Günesovi 11	11
2005/C 296/22	Věc C-297/05: Žaloba podaná dne 22. července 2005 Komisí Evropských společenství proti Nizozemskému království 11	11
2005/C 296/23	Věc C-314/05 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 10. srpna 2005 Creative Technology Ltd proti rozsudku vydanému dne 25. května 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-352/02, Creative Technology Ltd v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHMI), přičemž dalším účastníkem řízení u odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) byl José Vila Ortiz 12	12
2005/C 296/24	Věc C-324/05 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 28. července 2005 (faxem ze dne 27. července 2005) Plus Warenhandelsgesellschaft mbH proti rozsudku vydanému dne 22. června 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-34/04, Plus Warenhandelsgesellschaft mbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) 12	12
2005/C 296/25	Věc C-334/05 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 15. září 2005 (faxem dne 9. září 2005) Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu proti rozsudku vydanému dne 15. června 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (třetím senátem) ve věci T-7/04, Shaker di L. Laudato & C. Sas v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu, druhý účastník řízení: Limiňana y Botella, SL. 13	13
2005/C 296/26	Věc C-336/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Tribunal départemental des pensions militaires du Morbihan ze dne 7. září 2005 ve věci Ameer Echouikh proti Secrétaire d'État aux anciens combattants 14	14
2005/C 296/27	Věc C-340/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Oberlandesgericht München ze dne 9. září 2005 v trestním řízení proti Stefanu Kremerovi 15	15

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 296/28	Věc C-355/05: Žaloba podaná dne 22. září 2005 Komisí Evropských společenství proti Irsku	15
2005/C 296/29	Věc C-358/05: Žaloba podaná dne 23. září 2005 Komisí Evropských společenství proti Španělskému království	16
2005/C 296/30	Věc C-361/05: Žaloba podaná dne 26. září 2005 Komisí Evropských společenství proti Španělskému království	16
2005/C 296/31	Věc C-364/05: Žaloba podaná dne 27. září 2005 Komisí Evropských společenství proti Nizozemskému království	17
2005/C 296/32	Věc C-369/05: Žaloba podaná dne 7. října 2005 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice	17
2005/C 296/33	Věc C-372/05: Žaloba podaná dne 7. října 2005 Komisí Evropských společenství proti Spolkové republice Německo	17
2005/C 296/34	Výmaz věci C-333/02	18
2005/C 296/35	Výmaz věci C-101/03	18
2005/C 296/36	Výmaz věci C-338/03	19
2005/C 296/37	Výmaz věci C-510/03	19
2005/C 296/38	Výmaz věci C-330/04	19
2005/C 296/39	Výmaz věci C-478/04	19
2005/C 296/40	Výmaz věci C-481/04	19
2005/C 296/41	Výmaz věci C-74/05	19
SOUD PRVNÍHO STUPNĚ		
2005/C 296/42	Věc T-325/01: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 15. září 2005 – DaimlerChrysler v. Komise („Hospodářská soutěž — Článek 81 ES — Kartelové dohody — Smlouva o zastoupení — Distribuce motorových vozidel — Hospodářská jednotka — Opatření směřující k narušení paralelních obchodů motorových vozidel — Určování cen — Nařízení (ES) č. 1475/95 — Pokuta“)	20
2005/C 296/43	Spojené věci T-22/02 a T-23/02: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 6. října 2005 – Sumitomo Chemical a Sumika Fine Chemicals v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody v oblasti vitaminových produktů — Rozhodnutí Komise, kterým se určuje, že došlo k protiprávnímu jednání, které již ustalo, a kterým se neukládají pokuty — Nařízení (EHS) č. 2988/74 — Promlčení pravomoci Komise ukládat pokuty nebo sankce — Zásada právní jistoty — Presumpce nevinny — Oprávněný zájem na určení protiprávního jednání“)	20
2005/C 296/44	Spojené věci T-134/03 a T-135/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 27. září 2005 – Common Market Fertilizers v. Komise („Prominutí dovozního cla — Článek 1 odst. 3 nařízení (ES) č. 3319/94 — Přímá fakturace dovozci — Pojem ‚odborná skupina‘ ve smyslu článku 907 nařízení (EHS) č. 2454/93 — Práva obhajoby — ‚Zjevná nedbalost‘ ve smyslu článku 239 nařízení (EHS) č. 2913/92 — Povinnost uvést odůvodnění“)	21

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 296/45	Věc T-203/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 5. října 2005 – Rasmussen v. Komise („Úředníci — Nesprávná prohlášení o výdajích při služební cestě — Disciplinární řízení — Důtka — Jazykový režim — Lékařské tajemství“) 21	21
2005/C 296/46	Spojené věci T-366/03 a T-235/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 5. října 2005 – Land Oberösterreich a Rakousko v. Komise („Sbližování právních předpisů — Vnitrostátní předpisy, které se odchyľují od harmonizačního opatření — Zákaz používání geneticky modifikovaných organismů v Horním Rakousku — Podmínky použitelnosti čl. 95 odst. 5 ES“) 22	22
2005/C 296/47	Věc T-404/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 6. října 2005 – Fischer v. Soudní dvůr („Úředníci — Žaloba na neplatnost — Invalidita — Poloviční pracovní úvazek ze zdravotních důvodů — Odůvodnění — Výbor pro otázky invalidity — Žaloba na náhradu škody“) 22	22
2005/C 296/48	Věc T-423/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 5. října 2005 – Bunker & BKR v. OHIM („Ochranná známka Společenství — Námitky — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství obsahující slovní prvek ‚B.K.R.‘ — Starší národní slovní ochranná známka BK RODS — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94“) 22	22
2005/C 296/49	Věc T-358/03: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 7. září 2005 – Krahl v. Komise („Úředníci — Zaměstnání ve třetích zemích — Náklady na bydlení — Žaloba — Lhůty — Charakter veřejného pořádku — Žaloba podaná po lhůtě — Nepřípustnost“) 23	23
2005/C 296/50	Věc T-140/04: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 14. září 2005 – Ehcon v. Komise („Veřejné zakázky na služby — Zadávací řízení — Zamítnutí nabídky uchazeče — Mimosmluvní odpovědnost — Promlčení — Nepřípustnost — Zjevně neopodstatněná žaloba“) 23	23
2005/C 296/51	Věc T-247/04: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 19. září 2005 – Aseprofar a Edifa v. Komise („Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Napadnutelný akt — Nezahájení řízení o nesplnění povinnosti — Sdělení 2002/C 244/03“) 24	24
2005/C 296/52	Věc T-287/04: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 8. září 2005 – Lorte a další v. Rada („Žaloba na neplatnost — Nařízení (ES) č. 864/2004 a č. 865/2004 — Režim podpory v odvětví olivového oleje — Fyzické a právní osoby — Nedostatek osobního dotčení — Nepřípustnost“) 24	24
2005/C 296/53	Spojené věci T-295/04 až T-297/04: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 8. září 2005 – ASAJA a další v. Rada („Žaloba na neplatnost — Nařízení (ES) č. 864/2004 — Režim podpory v odvětví olivového oleje — Fyzické osoby a právní osoby — Nedostatek osobního dotčení — Nepřípustnost“) 24	24
2005/C 296/54	Věc T-195/05 R: Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 20. září 2005 – Deloitte Business Advisory v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních — Nabídkové řízení Společenství — Ztráta příležitosti — Naléhavost — Zvážení zájmů“) 25	25
2005/C 296/55	Věc T-257/05: Žaloba podaná dne 12. července 2005 – Deutsche Telekom v. OHIM 25	25
2005/C 296/56	Věc T-330/05: Žaloba podaná dne 2. září 2005 – Aqua-Terra Bioprodukt v. OHIM 26	26
2005/C 296/57	Věc T-335/05: Žaloba podaná dne 5. září 2005 – Sorensen v. Komise 26	26
2005/C 296/58	Věc T-336/05: Žaloba podaná dne 5. září 2005 – De Soeten v. Rada 27	27
2005/C 296/59	Věc T-338/05: Žaloba podaná dne 9. září 2005 – Claudel v. Účetní dvůr 27	27

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 296/60	Věc T-339/05: Žaloba podaná dne 9. září 2005 – MacLean-Fogg v. OHIM	28
2005/C 296/61	Věc T-340/05: Žaloba podaná dne 13. září 2005 – Adler Modemärkte GmbH v. OHIM	28
2005/C 296/62	Věc T-342/05: Žaloba podaná dne 14. září 2005 – Henkel v. OHIM	28
2005/C 296/63	Věc T-345/05: Žaloba podaná dne 5. září 2005 – V. v. Parlament	29
2005/C 296/64	Věc T-346/05: Žaloba podaná dne 12. září 2005 – The Procter & Gamble v. OHIM	29
2005/C 296/65	Věc T-347/05: Žaloba podaná dne 12. září 2005 – Procter & Gamble v. OHIM	30
2005/C 296/66	Věc T-351/05: Žaloba podaná dne 7. září 2005 – Provincia di Imperia v. Komise	30
2005/C 296/67	Věc T-352/05: Žaloba podaná dne 16. září 2005 – Řecká republika v. Komise	31
2005/C 296/68	Věc T-356/05: Žaloba podaná dne 19. září 2005 – Zelenková v. Parlament	32
2005/C 296/69	Věc T-362/05: Žaloba podaná dne 21. září 2005 – Nuova Agricast v. Komise	33
2005/C 296/70	Věc T-363/05: Žaloba podaná dne 21. září 2005 – COFRA v. Komise	34
2005/C 296/71	Věc T-368/05: Žaloba podaná dne 26. září 2005 – Rakousko v. Komise	34
2005/C 296/72	Věc T-369/05: Žaloba podaná dne 23. září 2005 – Španělské království v. Komise	35
2005/C 296/73	Věc T-371/05: Žaloba podaná dne 28. září 2005 – AITEC – Associazione Italiana Tecnico Economica del Cemento a další v. Komise	36
2005/C 296/74	Věc T-373/05: Žaloba podaná dne 26. září 2005 – Italská republika v. Komise	37
2005/C 296/75	Věc T-375/05: Žaloba podaná dne 7. října 2005 – Azienda Agricola Le Canne v. Komise	37
	SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU	
2005/C 296/76	Sdělení	39
<hr/>		
	II Přípravné akty	
	
<hr/>		
	III Oznámení	
2005/C 296/77	Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie Úř. věst. C 281, 12.11.2005	40

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 6. října 2005

ve věci C-204/03: Komise Evropských společenství proti Španělskému království ⁽¹⁾*(Nesplnění povinnosti státem — Články 17 a 19 šesté směrnice o DPH — Dotace — Omezení nároku na odpočet)*

(2005/C 296/01)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci C-204/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 14. května 2003, **Komise Evropských společenství** (zmocněnci: E. Traversa a L. Lozano Palacios) proti **Španělskému království** (zmocněnkyně: N. Díaz Abad), Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, J.-P. Puissochet, S. von Bahr (zpravodaj), J. Malenovský a U. Lohmus, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 6. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Španělské království tím, že stanovilo odpočitatelný podíl u daně z přidané hodnoty, kterou odvádějí osoby povinné k dani uskutečňující pouze zdanitelná plnění, a zavedlo zvláštní pravidlo omezující odpočitatelnost DPH vztahující se ke koupi zboží nebo služeb financovaných prostřednictvím dotací, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z práva Společenství, a zejména z čl. 17 odst. 2 a 5 a článku 19 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 95/7/ES ze dne 10. dubna 1995.

2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 20.9.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 22. září 2005

ve věci C-221/03: Komise Evropských společenství proti Belgickému království ⁽¹⁾*(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 91/676/EHS — Neúplné provedení — Ochrana vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů — Nevymezení znečištěných vod nebo vod ohrožených znečištěním — Nesprávné a nedostatečné vymezení ohrožených oblastí — Zásady správné zemědělské praxe — Nedostatky — Akční program — Nedostatky a neúplné použití)*

(2005/C 296/02)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-221/03, **Komise Evropských společenství**, (zmocněnec: G. Valero Jordana, ve spolupráci s M. van der Woude a T. Chellingsworthem, avocats) proti **Belgickému království** (zmocněnkyně: původně A. Snoecx, poté E. Dominkovits), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti podle článku 226 ES podaná dne 22. května 2003, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, A. Borg Barthet, S. von Bahr, J. Malenovský a A. Ó Caoimh (zpravodaj), soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 22. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Belgické království tím, že nepřijalo:

— co se týče Vlámského regionu, po uplynutí lhůty stanovené odůvodněným stanoviskem ze dne 23. listopadu 1998 opatření nezbytná k úplnému a správnému provedení článku 4 směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů a po uplynutí lhůty stanovené odůvodněným stanoviskem ze dne 9. listopadu 1999 opatření nezbytná k úplnému a správnému provedení čl. 3 odst. 1 a 2 a článku 5 a 10 této směrnice, a

— co se týče Valonského regionu, po uplynutí lhůty stanovené odůvodněným stanoviskem ze dne 9. listopadu 1999 opatření nezbytná k úplnému a správnému provedení čl. 3 odst. 1 a 2 a článku 5 této směrnice,

nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

2) V rozsahu, v němž Komise v rámci svých žalobních důvodů vznáší jiné žalobní důvody, než ty, které byly uvedeny v odůvodněných stanoviscích, je žaloba nepřipustná.

3) Část žalobního důvodu vycházející z porušení článku 5 směrnice 91/676 ve spojení s přílohou III směrnice, podle které akční program Vlámského regionu je v tomto regionu používán pouze částečně, zejména co se týče nejvyšších množství statkových hnojiv, která mohou být použita v ohrožených oblastech za rok, není opodstatněná.

4) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 171, 19.7.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 6. října 2005

ve věci C-243/03: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (¹)

(DPH — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Vybavení financované prostřednictvím dotací)

(2005/C 296/03)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-243/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 6. června 2003, Komise Evropských společenství (zmocněnec: E.

Traversa, ve spolupráci s N. Coutrelisem, avocat) proti Francouzské republice (zmocněnci: G. de Bergues a C. Jurgensen-Mercier), podporované: Španělským královstvím (zmocněnkyně: N. Díaz Abad), Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, J.-P. Puissochet, S. von Bahr (zpravodaj), J. Malenovský a U. Løhmus, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 6. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Francouzská republika tím, že zavedla zvláštní pravidlo, které omezuje odpočitatelnost daně z přidané hodnoty vztahující se na koupi vybavení z důvodu jeho financování prostřednictvím dotací, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z práva Společenství, a zejména z článků 17 a 19 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 95/7/ES ze dne 10. dubna 1995.

2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Španělské království ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 171, 19.7.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 29. září 2005

ve věci C-251/03: Komise Evropských společenství proti Portugalské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Nesplnění požadavků uvedených v příloze I směrnice 80/778/EHS — Čl. 7 odst. 6 — Voda určená k lidské spotřebě)

(2005/C 296/04)

(Jednací jazyk: portugalština)

Ve věci C-251/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 11. června 2003, Komise Evropských společenství (zmocněnci: A. Caeiros a G. Valero Jordana) proti Portugalské republice, (zmocněnci: L. Fernandes a M. Lois), Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, A. La Pergola, J.-P. Puissochet (zpravodaj), U. Løhmus a A. Ó Caoimh, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 29. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Portugalská republika tím, že nepřijala opatření nezbytná pro dosažení souladu s požadavky přílohy I směrnice Rady 80/778/EHS ze dne 15. července 1980 o jakosti vody určené k lidské spotřebě, nespĺnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 7 odst. 6 a článku 19 této směrnice.
- 2) Portugalské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 184, 2.8.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 6. října 2005

ve věci **C-276/03 P: Scott SA proti Komisi Evropských společenství a Francouzské republice** (¹)

(Opravný prostředek — Protiprávní státní podpora — Časová působnost nařízení (ES) č. 659/1999 — Rozhodnutí o neslučitelnosti a o navrácení podpory — Promlčecí lhůta — Přerušování — Nutnost informovat příjemce podpory o opatření o přerušování)

(2005/C 296/05)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-276/03 P, jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 56 Statutu Soudního dvora, podaný dne 24. června 2003, **Scott SA**, se sídlem v Saint-Cloud (Francie), (advokáti: J. Lever, QC, G. Peretz, A. Nourry, R. Griffith a M. Papadakis), přičemž dalšími účastníky řízení jsou: **Komise Evropských společenství**, (zmocněnec: J. Flett), **Francouzská republika**, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann (zpravodaj), předseda senátu, N. Colneric, K. Schiemann, E. Juhász a E. Levits, soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 6. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Opravný prostředek se zamítá.
- 2) Scott SA a Komise Evropských společenství ponosou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 200, 23.8.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 6. října 2005

ve věci **C-291/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce VAT and Duties Tribunal, Manchester): My Travel plc proti Commissioners of Customs & Excise** (¹)

(Šestá směrnice o DPH — Režim cestovních kanceláří — Souborné služby pro cesty — Plnění koupená od třetích osob a vlastní plnění — Způsob výpočtu daně)

(2005/C 296/06)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-291/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES podaná rozhodnutím VAT and Duties Tribunal, Manchester (Spojené království) ze dne 30. června 2003 došlým Soudnímu dvoru dne 4. července 2003, v řízení **My Travel plc** proti **Commissioners of Customs & Excise**, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, A. Borg Barthet (zpravodaj), J.-P. Puissechet, S. von Bahr a U. Löhms, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: M. M. Ferreira, vrchní rada, vydal dne 6. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Cestovní kancelář nebo organizátor turistických zájezdů, kteří podali pro daňové období přiznání k dani z přidané hodnoty, přičemž použili metodu stanovenou vnitrostátní právní úpravou, která do vnitrostátního práva provádí šestou směrnici Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, mají právo, za podmínek stanovených svým vnitrostátním právem, které musejí respektovat zásady rovnocennosti a efektivity, změnit výpočet své povinnosti k dani z přidané hodnoty podle metody, o které Soudní dvůr rozhodl, že je v souladu s právem Společenství.
- 2) Článek 26 šesté směrnice 77/388 musí být vykládán tak, že cestovní kancelář nebo organizátor turistických zájezdů, kteří za jednotnou cenu poskytují cestujícímu plnění koupená od třetích osob a vlastní plnění, musí v zásadě oddělit část souborné služby odpovídající jejich vlastním plněním na základě jejich tržní hodnoty, jestliže tato hodnota může být určena. V tomto případě může osoba povinná k dani použít kritérium skutečných nákladů, jen jestliže prokáže, že toto kritérium věrně vyjadřuje skutečnou strukturu souborné služby. Použití kritéria tržní hodnoty není vázáno na podmínku, aby toto použití bylo jednodušší než použití metody založené na skutečných nákladech, ani na podmínku, aby vedlo ke stejné povinnosti k DPH nebo k povinnosti podobné té, která by byla získána při použití metody založené na skutečných nákladech. Tudíž:

— cestovní kancelář nebo organizátor turistických zájezdů nemohou používat metodu založenou na tržní hodnotě podle volného uvážení a

— metoda tržní hodnoty se použije na vlastní plnění, jejichž tržní hodnota může být určena, přestože v rámci téhož daňového období hodnota určitých vlastních plnění v rámci souborných služeb nemůže být určena, jelikož osoba povinná k dani neprodává obdobná plnění mimo rámec souborné služby.

- 3) Přísluší předkládajícímu soudu určit s ohledem na okolnosti sporu v původním řízení tržní hodnotu leteckých cest poskytnutých ve věci v původním řízení v rámci pobytů za jednotnou cenu. Tento soud může určit uvedenou tržní hodnotu z průměrných hodnot. V tomto kontextu může trh založený na místech prodaných jiným organizátorům turistických zájezdů představovat nevhodnější trh.

(¹) Úř. věst. C 213, 6.9.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 13. října 2005

ve věci C-458/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesicht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen): **Parking Brixen GmbH proti Gemeinde Brixen, Stadtwerke Brixen AG** (¹)

(Veřejné zakázky — Řízení o zadání veřejné zakázky — Koncese na služby — Správa veřejných placených parkovišť)

(2005/C 296/07)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-458/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Verwaltungsgesicht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen (Itálie) ze dne 23. července 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 30. října 2003, v řízení **Parking Brixen GmbH proti Gemeinde Brixen, Stadtwerke Brixen AG**, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Schiemann, J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj), K. Lenaerts a E. Juhász, soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 13. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Zadání správy placeného veřejného parkoviště poskytovateli služeb veřejným orgánem, za niž je poskytovatel odměňován částkami placenými třetími subjekty za užívání tohoto parkoviště, je koncesí na veřejné služby, na kterou není použitelná směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby.
2. Články 43 ES a 49 ES, jakož i zásady rovného zacházení, zákazu diskriminace a transparentnosti musí být vykládány v tom smyslu,

že brání tomu, aby veřejný orgán bez zajištění hospodářské soutěže udělil koncesi na veřejné služby akciové společnosti vzniklé přeměnou zvláštního podniku tohoto veřejného orgánu, jejíž předmět činnosti byl rozšířen o nové významné oblasti, jejíž kapitál musí být povinně v krátké době otevřen vstupu dalšího kapitálu, jejíž územní působnost činností byla rozšířena na celou zemi a zahraničí a jejíž představenstvo má široké pravomoci řízení, jež může samostatným způsobem vykonávat.

(¹) Úř. věst. C 7, 10.1.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 6. října 2005

ve věci C-502/03: **Komise Evropských společenství proti Řecké republice** (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Správa odpadů — Směrnice 75/442/EHS změněná směrnicí 91/156/EHS — Články 4, 8 a 9)

(2005/C 296/08)

(Jednací jazyk: řečtina)

Ve věci C-502/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 26. listopadu 2003, **Komise Evropských společenství**, (zmocněnec: M. Konstantinidis) proti **Řecké republice** (zmocněnkyně: E. Skandalou), Soudní dvůr (pátý senát), ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, R. Schintgen a J. Klučka (zpravodaj), soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 6. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Řecká republika tím, že nepřijala opatření nezbytná pro zajištění dodržování článků 4, 8 a 9 směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech, změněných směrnicí Rady 91/156/EHS ze dne 18. března 1991, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.
- 2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 47, 21.2.2004

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 13. října 2005

ve věci C-522/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht München): Scania Finance France SA proti Rockinger Spezialfabrik für Anhängerkupplungen GmbH & Co. ⁽¹⁾

(Bruselská úmluva — Uznávání a výkon — Důvody odmítnutí — Pojem „řádné doručení“)

(2005/C 296/09)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-522/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě Protokolu ze dne 3. června 1971 o výkladu Úmluvy ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech Soudním dvorem, podaná rozhodnutím Oberlandesgericht München (Německo) ze dne 31. října 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 15. prosince 2003, v řízení **Scania Finance France SA** proti **Rockinger Spezialfabrik für Anhängerkupplungen GmbH & Co.**, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann (zpravodaj), předseda senátu, K. Schiemann, K. Lenaerts, E. Juhász a M. Ilešič, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 13. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 27 bod 2 Úmluvy ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, ve znění Úmluvy ze dne 9. října 1978 o přistoupení Dánského království, Irsko a Spojené království Velké Británie a Severního Irsko, Úmluvy ze dne 25. října 1982 o přistoupení Řecké republiky, Úmluvy ze dne 26. května 1989 o přistoupení Španělského království a Portugalské republiky a Úmluvy ze dne 29. listopadu 1996 o přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království, jakož i čl. IV první pododstavec Protokolu připojeného ke zmíněné úmluvě, musejí být vykládány v tom smyslu, že pokud je v dané oblasti použitelná mezinárodní úmluva mezi odesílajícím a dožádaným státem, řádnost doručení návrhu na zahájení řízení žalovanému, v jehož nepřítomnosti bylo vydáno rozhodnutí, musí být posouzena podle ustanovení této úmluvy, s výhradou možnosti použít jako způsob doručení přímé zaslání mezi veřejnými činiteli, v případě, že dožádaný stát

nevznesl oficiální námitku, v souladu s čl. IV druhým pododstavcem Protokolu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 47, 21.2.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 6. října 2005

ve věci C-9/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden): trestní řízení proti Geharo BV ⁽¹⁾

(Směrnice 88/378/EHS — Hračky — Směrnice 91/338/EHS — Nejvyšší povolený obsah kadmia)

(2005/C 296/10)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-9/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) ze dne 23. prosince 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 12. ledna 2004, v trestním řízení proti **Geharo BV**, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Lenaerts (zpravodaj), N. Colneric, K. Schiemann a E. Levits, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 6. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 1 věta druhá směrnice Rady 91/338/EHS ze dne 18. června 1991, kterou se podesáté mění směrnice 76/769/EHS o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se omezení uvádění na trh a používání některých nebezpečných látek a přípravků, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby se zákaz prodávat výrobky s vyšším než povoleným obsahem kadmia stanovený touto směrnicí použil na hračky, kterých se týká směrnice Rady 88/378/EHS ze dne 3. května 1988 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se bezpečnosti hraček.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 59, 6.3.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 6. října 2005

ve věci C-120/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf): Medion AG proti Thomson multimedia Sales Germany & Austria GmbH ⁽¹⁾

(Ochranné známky — Směrnice 89/104/EHS — Článek 5 odst. 1 písm. b) — Nebezpečí záměny — Užití ochranné známky třetí osobou — Složené označení obsahující název třetí osoby následovaný ochrannou známkou)

(2005/C 296/11)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-120/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo), ze dne 17. února 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 5. března 2004, v řízení **Medion AG** proti **Thomson multimedia Sales Germany & Austria GmbH**, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann (zpravodaj), R. Schintgen, G. Arestis a J. Klučka, soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: K. Stranzc, rada, vydal dne 6. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 5 odst. 1 písm. b) první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, musí být vykládán v tom smyslu, že nebezpečí záměny může u veřejnosti v případě totožnosti výrobků nebo služeb existovat, jakmile je sporné označení tvořeno tím, že jsou vedle sebe postaveny jednak název společnosti třetí osoby a jednak zapsaná ochranná známka mající běžnou rozlišovací schopnost, a tato ochranná známka, aniž by sama o sobě vytvářela celkový dojem složeného označení, si v něm zachovává nezávislou rozlišovací roli.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 106, 30.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 13. října 2005

ve věci C-200/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof): Finanzamt Heidelberg proti Ist internationale Sprach- und Studienreisen GmbH ⁽¹⁾

(Šestá směrnice o DPH — Zvláštní režim cestovních kanceláří a organizátorů turistických zájezdů — Článek 26 odst. 1 — Rozsah působnosti — Soubor služeb zahrnující dopravu do cílového státu nebo pobyt v něm a výuku jazyků — Hlavní služba a doplňkové služby — Pojem — Směrnice 90/314/EHS o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy)

(2005/C 296/12)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-200/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Bundesfinanzhof (Německo) ze dne 18. března 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 5. května 2005, v řízení **Finanzamt Heidelberg** proti **Ist internationale Sprach- und Studienreisen GmbH**, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Schintgen, R. Silva de Lapuerta, P. Kūris a G. Arestis (zpravodaj), soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada, vydal dne 13. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 26 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, musí být vykládán v tom smyslu, že je použitelný na hospodářský subjekt nabízející služby, jako jsou programy „High-School“ a „College“, spočívající v organizování jazykových a studijních cest do zahraničí, který jako protihodnotu za zaplacení souhrnné ceny nabízí svým klientům svým vlastním jménem pobyt v zahraničí v délce tří až deseti měsíců a za tímto účelem svěruje poskytování služeb jiným osobám podléhajícím dani.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 190, 24.7.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 13. října 2005

ve věci C-379/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Würzburg): Richard Dahms GmbH proti Fränkischer Weinbauverband eV ⁽¹⁾

(Vinařské produkty — Nařízení (ES) č. 753/2002 — Článek 21 — Přímý účinek — Soutěž vín a šumivých vín — Poplatek za účast v soutěži)

(2005/C 296/13)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-379/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Landgericht Würzburg (Německo) ze dne 23. srpna 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 3. září 2004, v řízení **Richard Dahms GmbH** proti **Fränkischer Weinbauverband eV**, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, A. La Pergola, A. Borg Barthet, U. Löhms (zpravodaj) a A. Ó. Caoimh, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 13. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 21 nařízení Komise (ES) č. 753/2002 ze dne 29. dubna 2002, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 pro popis, označování, obchodní úpravu a ochranu některých vinařských produktů, musí být vykládán v tom smyslu, že účastníci nebo potenciální účastníci vinařské soutěže nemohou na základě tohoto ustanovení napadat podmínky organizace této soutěže a zejména způsoby stanovení poplatků za účast v této soutěži.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 23.10.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 6. října 2005

ve věci C-429/04: Komise Evropských společenství proti Belgickému království ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/96/ES — Harmonizované požadavky a postupy pro bezpečnou nakládku a vykládku lodí přepravujících hromadné náklady — Neprovedení v předepsané lhůtě)

(2005/C 296/14)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-429/04, **Komise Evropských společenství**, (zmocněnci: K. Simonsson a W. Wils) proti **Belgickému království** (zmocněnci: D. Haven a M. Wimmer), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES podaná dne 6. října 2004, Soudní dvůr (pátý senát), ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, C. Gulmann a G. Arestis (zpravodaj), soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 6. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Belgické království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/96/ES ze dne 4. prosince 2001, kterou se stanoví harmonizované požadavky a postupy pro bezpečnou nakládku a vykládku lodí přepravujících hromadné náklady, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.
- 2) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 284, 20.11.2004

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

(šestého senátu)

ze dne 14. července 2005

ze dne 22. června 2005

ve věci C-70/04: *Confédération suisse* proti Komisi Evropských společenství ⁽¹⁾ve věci C-190/04 P: *Graham French, John Steven Neiger, Michael Leighton* proti Radě Evropské unie, Komisi Evropských společenství, *Johnu Pascoevi, Richardu Micklethwaitovi, Ruth Margaret Micklethwait* ⁽¹⁾

(Vnější vztahy — Dohoda ES-Švýcarsko o letecké dopravě — Žaloba na neplatnost podaná třetím státem — Švýcarská konfederace — Rozhodnutí Komise 2004/12/ES — Německá opatření týkající se přístupů k letišti v Curychu — Nařízení Rady (EHS) č. 2408/92 — Rozhodnutí Rady 2004/407/ES, Euratom ze dne 26. dubna 2004, kterým se mění články 51 a 54 Protokolu o statutu Soudního dvora — Postoupení Soudu)

(Kasační opravný prostředek — Žaloba na náhradu škody — Odmítnutí britského soudu v posledním stupni předložit Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce bez odůvodnění — Nepřijetí opatření ze strany Rady a Komise — Mimosmluvní odpovědnost Společenství — Zjevná nepřipustnost)

(2005/C 296/15)

(2005/C 296/16)

(Jednací jazyk: němčina)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-70/04, jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě článku 230 ES ve vzájemném spojení s článkem 20 dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě, podaná dne 13. února 2004, **Confédération suisse** (advokáti: S. Hirsbrunner a U. Soltézs) proti **Komisi Evropských společenství** (zmocněnci: F. Benyon, M. Huttunen a M. Niejahr) podporované **Spolkovou republikou Německo** (zmocněnci: C.-D. Quassowski a A. Tiemann, ve spolupráci s T. Masingem, advokátem), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans (zpravodaj), předseda senátu, R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, P. Kūris a G. Arestis, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 14. července 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

Ve věci C-190/04 P, jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 Statutu Soudního dvora, podaný dne 23. dubna 2004 **Grahamem Frenchem, Johnem Stevenem Neigerem, Michaelem Leightonem** (advokát: J. Barnett), přičemž dalšími účastníky řízení jsou: **Rada Evropské unie** (zmocněnci: M. Sims a M. Bauer), **Komise Evropských společenství** (zmocněnci: C. Docksey a M. Shotter), **John Pascoe, Richard Micklethwait, Ruth Margaret Micklethwait**, Soudní dvůr (šestý senát), ve složení A. Borg Barthet, předseda senátu, J.-P. Puissechet a U. Löhmus (zpravodaj), soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 22. června 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*

2) *G. Frenchovi, J. S. Neigerovi a M. Leightonovi se ukládá náhrada nákladů řízení.*

Věc C-70/04 se postupuje Soudu prvního stupně Evropských společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 94, 17.4.2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 156, 12.6.2004.

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 22. června 2005

ve věci C-281/04 P: **Michael Leighton, Graham French, John Steven Neiger** proti Radě Evropské unie, Komisi Evropských společenství a **Johnu Pascoi, Richardu Micklethwaitovi, Ruth Margaret Micklethwait** ⁽¹⁾

(Kasační opravný prostředek — Žaloba pro nečinnost — Nezahájení řízení pro nesplnění povinnosti — Mimosmluvní odpovědnost Společenství — Zjevná nepřipustnost)

(2005/C 296/17)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-281/04 P, jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora, podaný dne 25. června 2004, **Michael Leighton, Graham French, John Steven Neiger** (advokát: J. Barnett), přičemž dalšími účastníky řízení jsou: **Rada Evropské unie, Komise Evropských společenství** (zmocněnci: E. Traversa a M. Shotter), **John Pascoe, Richard Micklethwait, Ruth Margaret Micklethwait**, Soudní dvůr (šestý senát), ve složení A. Borg Barthet, předseda senátu, J.-P. Puissochet a U. Løhmus (zpravodaj), soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 22. června 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) M. Leightonovi, G. Frenchovi a J. S. Neigerovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 288, 11.9.2004.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Centrale Raad van Beroep ze dne 15. července 2005 ve věci D.P.W. Hendrix proti Raad van bestuur van het uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Věc C-287/05)

(2005/C 296/18)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozhodnutím Centrale Raad van Beroep (Nizozemsko) ze dne 15. července

2005 ve věci D.P.W. Hendrix proti Raad van bestuur van het uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 18. července 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Centrale Raad van Beroep žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Musí být s dávkou Wajong, uvedenou v příloze IIa nařízení č. 1408/71 ⁽¹⁾ nakládáno jako se zvláštní nepřispěvkovou dávkou, jak je uvedena v čl. 4 odst. 2a nařízení č. 1408/71, takže na osoby, jakými jsou odvolatelé v původním řízení, se použije pouze režim koordinace stanovený v článku 10a nařízení č. 1408/71? Bude se odpověď na tuto otázku lišit, jestliže dotyčný původně obdržel dávku AAW pro mladé postižené osoby (financovanou z příspěvků), která byla ke dni 1. ledna 1998 bez dalšího přeměněna na dávku Wajong?
2. Jestliže bude odpověď na první otázku kladná: Může se pracovník dovolávat článku 39 ES, provedeného v článku 7 nařízení č. 1612/68 ⁽²⁾, proti členskému státu, jehož je státním příslušníkem, jestliže pracoval výlučně v tomto členském státě, avšak bydliště má na území jiného členského státu?
3. Jestliže bude odpověď na první i druhou otázku kladná: Je třeba chápat článek 39 ES, provedený v čl. 7 odst. 2 nařízení č. 1612/68 tak, že je s ním vždy v souladu ustanovení práva, podle kterého závisí poskytnutí nebo pokračování dávky na tom, zda má dotyčný své bydliště na území členského státu, jehož právní úprava platí, jestliže tato právní úprava stanoví zvláštní nepřispěvkovou dávku ve smyslu čl. 4 odst. 2a nařízení č. 1408/71 a je uvedena v příloze IIa tohoto nařízení?
4. Pro případ, že bude odpověď na první a druhou otázku kladná a na třetí otázku záporná: Je třeba vykládat právo Společenství (zejména čl. 7 odst. 2 nařízení č. 1612/68 a článek 39 ES, jakož i články 12 a 18 ES) v tom smyslu, že povaha Wajong může dostatečně odůvodňovat, aby byla vůči občanu Unie, který v Nizozemsku vykonává práci na plný úvazek a podléhá tak výhradně nizozemským právním předpisům, namítána podmínka bydliště?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci (Úř. věst. L 149 ze dne 5. července 1971, s. 2).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství (Úř. věst. L 257 ze dne 19. října 1968, s. 2).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Hajdú-Bihar Megyei Bíróság ze dne 3. března 2005 ve věci Ákos Nádasdi proti Vám- és Péntzügyország Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága

(Věc C-290/05)

(2005/C 296/19)

(Jednací jazyk: maďarština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Hajdú-Bihar Megyei Bíróság (Maďarsko) ze dne 3. března 2005 ve věci Ákos Nádasdi proti Vám- és Péntzügyország Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 19. července 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Hajdú-Bihar Megyei Bíróság žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Umožňuje čl. 90 první pododstavec ES členským státům ponechat daň z ojetých automobilů z jiných členských států, která vůbec nezohledňuje hodnotu vozu a její výše se řídí výlučně podle technických znaků vozů (typ motoru a zdvihový objem) a jejich klasifikace z hlediska životního prostředí?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: je zákon č. CX/2003 o dani z motorových vozidel, který má být použit v probíhajícím řízení v souvislosti s dovezenými ojetými automobily, slučitelný s čl. 90 prvním pododstavcem ES, přestože za vozidla, která byla v Maďarsku uvedena do provozu již před jeho vstupem v platnost, nemusela být placena žádná daň z motorových vozidel?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem de Raad van State ze dne 13. července 2005 ve věci Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie proti R.N.G. Eind

(Věc C-291/05)

(2005/C 296/20)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem de Raad van State ze dne 13. července 2005 ve věci Minister voor

Vreemdelingenzaken en Integratie proti R.N.G. Eind, který došel kanceláři Soudního dvora dne 20. července 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

De Raad van State žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- Ia. Pokud je státní příslušník třetího státu považován v hostitelském členském státě za rodinného příslušníka pracovníka ve smyslu článku 10 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 (1) o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství a platnost povolení k pobytu uděleného tímto členským státem ještě neuplynula, má to za následek, že členský stát, jehož je pracovník státním příslušníkem, nemůže z tohoto důvodu tomuto státnímu příslušníkovi třetího státu při jeho návratu odeprít právo vstupu a pobytu?
- Ib. V případě záporné odpovědi na předchozí otázku, znamená to tedy, že členský stát je oprávněn sám rozhodnout, zda při vstupu tohoto státního příslušníka třetího státu na území členského státu jsou splněny podmínky vnitrostátního práva pro vstup a pobyt, nebo musí tento členský stát nejprve posoudit, zda státní příslušník třetího státu jako rodinný příslušník tohoto pracovníka ještě požívá práv vyplývajících z práva Společenství?
- II. Lišila by se odpověď na obě tyto otázky, pokud by tento státní příslušník třetího státu neměl před svým pobytem v hostitelském členském státě právo pobytu vyplývající z vnitrostátního práva členského státu, jehož je pracovník státním příslušníkem?
- IIIa. Pokud členský stát, jehož je pracovník (otec) příslušníkem, je při jeho návratu oprávněn posoudit, zda jsou splněny podmínky práva Společenství pro vydání povolení k pobytu jako rodinnému příslušníkovi, požívá státní příslušník třetího státu, který je rodinným příslušníkem otce, který se vrací z hostitelského členského státu za prací do členského státu, jehož je státním příslušníkem, práva pobytu v tomto členském státě, a pokud ano, po jakou dobu?
- IIIb. Existuje toto právo i tehdy, pokud otec v tomto členském státě nevykonává žádnou skutečnou činnost a nemůže nebo již nemůže být považován za uchazeče o práci, v rámci směrnice Rady 90/364/EHS (2) ze dne 28. června 1990 o právu pobytu, s ohledem na okolnost, že otec pobírá sociální dávky na základě své nizozemské státní příslušnosti?

IV. Jaký význam má pro odpověď na předchozí otázku okolnost, že tento státní příslušník třetího státu je rodinným příslušníkem občana Unie, který využívá práva, jež mu náleží podle článku 18 Smlouvy o založení Evropského společenství, a který se vrací do členského státu, jehož je státním příslušníkem?

(¹) Úř. věst. L 257, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 15.

(²) Úř. věst. L 180, s. 26; Zvl. vyd. 20/01, s. 3.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Raad van State ze dne 19. července 2005 ve věci Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie proti I. Günesovi

(Věc C-296/05)

(2005/C 296/21)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Raad van State (Nizozemsko) ze dne 19. července 2005 ve věci Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie proti I. Günesovi, který došel kanceláři Soudního dvora dne 22. července 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Raad van State žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Má být pojem „omezení“ v čl. 41 odst. 1 dodatkového protokolu (¹) vykládán tak, že zahrnuje požadavek předběžného povolení k pobytu, o které musí cizinec s tureckou státní příslušností požádat na základě čl. 3.71 odst. 1 Vreemdelingenbesluit 2000 v Turecku nebo ve státě trvalého pobytu a jehož udělení musí vyčkat, dříve než přiče stuje do Nizozemska, poněvadž jinak bude žádost o povolení k pobytu zamítnuta?
- 2.a) V případě kladné odpovědi na otázku 1, musí pak být čl. 41 odst. 1 dodatkového protokolu vykládán tak, že pod novým omezením ve smyslu tohoto ustanovení je nutno rozumět také zpřísnění vnitrostátní právní úpravy týkající se požadavku předběžného povolení k pobytu, které nastalo po uvolnění příslušné právní úpravy po 1. lednu 1973?

2.b) Bude odpověď na otázku 2b jiná, neproběhlo-li uvolnění týkající se požadavku mít předběžné povolení k pobytu v samotných právních předpisech, nýbrž v politice a prováděcí praxi?

(¹) k Dohodě zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, schválené a potvrzené nařízením Rady (EHS) č. 2760/72 ze dne 19. prosince 1972 (Úř. věst. L 293, s. 1).

Žaloba podaná dne 22. července 2005 Komisí Evropských společenství proti Nizozemskému království

(Věc C-297/05)

(2005/C 296/22)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 22. července 2005 žaloba směřující proti Nizozemskému království podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Michelem van Beekem a Désirée Zijlstra, jako zmocněnci.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Nizozemské království tím, že podřizovalo motorová vozidla, evidovaná dříve v jiném členském státě, před jejich evidencí v Nizozemsku technické kontrole, přičemž taková kontrola není nutná při převodu motorového vozidla evidovaného v Nizozemsku na jiného vlastníka nebo držitele se sídlem nebo bydlištěm v Nizozemsku, porušilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 28 a 30 ES.
2. uložil Nizozemskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Technické kontroly, kterými Nizozemsko podmínilo zápis do vnitrostátní evidence státních poznávacích značek u motorových vozidel evidovaných dříve v jiném členském státě, nejsou s ohledem na cíle uvedené v článku 30 ES nebo ke sledování kategorického požadavku ve smyslu judikatury Soudního dvora odůvodněné.

Kasační opravný prostředek podaný dne 10. srpna 2005 Creative Technology Ltd proti rozsudku vydanému dne 25. května 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-352/02, Creative Technology Ltd v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHMI), přičemž dalším účastníkem řízení u odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) byl José Vila Ortiz

(Věc C-314/05 P)

(2005/C 296/23)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 10. srpna 2005 kasační opravný prostředek (dále jen „opravný prostředek“) podaný Creative Technology Ltd, se sídlem v Singapore (Singapore), zastoupenou Stephenem Jonesem a Paulem Rawlinsonem, advokáty, proti rozsudku vydanému dne 25. května 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-352/02⁽¹⁾, Creative Technology Ltd. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHMI), přičemž dalším účastníkem řízení u odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) byl José Vila Ortiz.

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

- i. zrušil rozsudek
- ii. zrušil rozhodnutí odvolacího senátu
- iii. zrušil rozhodnutí námitkového oddělení č. 145/2001
- iv. povolil zápis ochranné známky přihlašovatele
- v. uložil odpůrci náhradu nákladů vzniklých přihlašovatel/účastníku řízení podávajícímu opravný prostředek v souvislosti s tímto opravným prostředkem, odvoláním k Soudu a odvolacímu senátu, a s námitkami u námitkového oddělení.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastník řízení podávající opravný prostředek tvrdí, že přihláška ochranné známky Společenství pro slova PC WORKS není zaměnitelná se starší španělskou ochrannou známkou pro obrazovou ochrannou známkou, která obsahuje slova W WORK PRO. Tvrdí, že námitkové oddělení, čtvrtý odvolací senát a Soud prvního stupně nesprávně analyzovaly celkové posouzení dotčených ochranných známek a zejména nesprávně přisoudily důležitost prvku WORK obsaženému v obou ochranných známkách.

Dále tvrdí, že námitkové oddělení, čtvrtý odvolací senát a Soud prvního stupně nerozpoznaly, že u dotčeného zboží se nejedná

o běžnou koupi, ale o koupi spotřebitelů na základě pečlivého uvážení a zejména, že nezohlednily náležitě vlastnosti přiměřeně dobře informovaného, pozorného a obezřetného člena relevantní veřejnosti v tom, že takový člen relevantní veřejnosti by v tomto případě nekoupil zboží, aniž by ho podrobně prozkoumal.

Soud prvního stupně tedy nesprávně potvrdil rozhodnutí námitkového oddělení a čtvrtého odvolacího senátu a nesprávně zamítl žalobu v plném rozsahu.

Účastník řízení podávající opravný prostředek proto tvrdí, že tomuto opravnému prostředku proti rozhodnutí námitkového oddělení, čtvrtého odvolacího senátu a Soudu prvního stupně by mělo být vyhověno a rozhodnutí námitkového oddělení, čtvrtého odvolacího senátu a Soudu prvního stupně by měla být zrušena v plném rozsahu. Přihlašovatel/účastník řízení podávající opravný prostředek rovněž požaduje náhradu nákladů tohoto řízení o opravném prostředku a řízení u námitkového oddělení, před čtvrtým odvolacím senátem a Soudem prvního stupně.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 182, 23.7.2005, s. 35.

Kasační opravný prostředek podaný dne 28. července 2005 (faxem ze dne 27. července 2005) Plus Warenhandels-gesellschaft mbH proti rozsudku vydanému dne 22. června 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-34/04, Plus Warenhandels-gesellschaft mbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-324/05 P)

(2005/C 296/24)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 28. července 2005 (faxem ze dne 27. července 2005) kasační opravný prostředek podaný Plus Warenhandels-gesellschaft mbH, zastoupenou Rechtsanwälte P. H. Kortem, M.W. Husemannem, B. Piepenbrinkem, Kort Rechtsanwälte (GBR), se sídlem v Ellerstraße 123/125, DE-40227 Düsseldorf, proti rozsudku vydanému dne 22. června 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-34/04, Plus Warenhandels-gesellschaft mbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory).

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Soudu prvního stupně (čtvrtého senátu) ze dne 22. června 2005 ve věci T-34/04 ⁽¹⁾,
- vydal konečné rozhodnutí ve věci a vyhověl návrhovým žádáním, která byla vznesena v prvním stupni, podpůrně, aby věc vrátil k projednání Soudu prvního stupně,
- uložil Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty (Věc C-324/05 P)

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek se podáním opravného prostředku snaží zabránit tomu, aby použití slova „POWER“ v přihlášené ochranné známce („TURKISH POWER“) vedlo k převzetí práv ke starší ochranné známce. Svůj opravný prostředek proti uvedenému rozsudku odůvodňuje nesprávným právním použitím platného práva Společenství o ochranných známkách Společenství a tím, že Soud prvního stupně porušil zásadu rovného zacházení, když v napadeném rozsudku změnil rozhodovací praxi:

1. Soud neuznal, že práva starší ochranné známky byla porušena převzetím samostatně určujícího slova „POWER“ v přihlášené ochranné známce. Rozsah ochrany poskytnutý Německem pro slovo „POWER“ je neomezený a jeho důsledkem je výlučné označovací právo pro předmětné zboží. Pro starší ochrannou známku musí zůstat neomezené možné, aby byla kombinována se samostatně stojícími slovními nebo obrazovými prvky, je-li to pro její uvedení na trh nezbytné. Napadeným rozsudkem je ale účastník řízení podávající opravný prostředek ve své volnosti omezen.
2. Soud neuznal, že přihlášená ochranná známka určujícím způsobem znovu používá slovo starší ochranné známky a přebírá ho jako ochrannou známku. Dominantnost slova „POWER“ v přihlášené ochranné známce není zrušena slovem „TURKISH“, protože toto v odvětví obvyklým způsobem navazuje na trhu často užívané označení tabáku „turkish blend“ a může být proto považováno za označení tabákové směsi pocházející z Turecka, která je označena známkou „POWER“. Soud proto chybně vychází z toho, že slovní spojení „TURKISH POWER“ vytváří sugestivní dojem nezávislý na slově „POWER“.
3. Soud se mýlil, když vychází z dostatečných fonetických rozdílů mezi srovnávanými ochrannými známkami, neboť fonetické nebezpečí záměny mezi srovnávanými ochrannými známkami již samo o sobě vylučuje zápis přihlášené ochranné známky. Co se týče vzhledové podobnosti srovnávaných ochranných známek, Soud pomínil, že ochranné známky jsou i vzhledově formovány především svými slovními prvky, protože spotřebitel se může lépe orientovat a vzpomenout si na slova, než vzhled. Zjištění, že obrazové prvky převládají nad slovními prvky ochranné známky proto není odůvodněné.

4. Soud chybně vychází z předpokladu, že relevantní veřejnost projeví zvýšenou pozornost: není doloženo, že by zákazníci při koupi cigaret jednali pozorněji, než při koupi potravin, nebo jiného spotřebního zboží. Nicméně i kdyby jim byla zvýšená pozornost připsána, není možné vyloučit, že se zákazníkům se slovem „POWER“ vybaví starší ochranná známka a přihlášenou ochrannou známkou bezprostředně dají do souvislosti s podnikem účastníka řízení podávajícího opravný prostředek, totiž jako odvozenou ochrannou známkou turecké směsi značky tabáku „POWER“.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 205, s. 21.

Kasační opravný prostředek podaný dne 15. září 2005 (faxem dne 9. září 2005) Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu proti rozsudku vydanému dne 15. června 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (třetím senátem) ve věci T-7/04, Shaker di L. Laudato & C. Sas v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu, druhý účastník řízení: Limiñana y Botella, SL.

(Věc C-334/05 P)

(2005/C 296/25)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 15. září 2005 kasační opravný prostředek podaný Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu, zastoupeným O. Montaltem a M. Capostagnem, proti rozsudku vydanému dne 15. června 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (třetím senátem) ve věci T-7/04, Shaker di L. Laudato & C. Sas v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu, přičemž dalším účastníkem řízení je: Limiñana y Botella, SL.

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil napadený rozsudek,
2. uložil společnosti Shaker náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že napadený rozsudek Soudu prvního stupně je stížen nesprávným výkladem a použitím čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství.

Je ustálenou zásadou, že posouzení nebezpečí záměny mezi ochrannými známkami podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 se zakládá na dvou různých prvcích: nejprve na analytickém srovnání označení a výrobků a následně na všeobecném zkoumání získaných výsledků s cílem určit, zda se průměrný spotřebitel dotčených výrobků může domnívat, že výrobky pocházejí od stejného podniku, případně od podniků hospodářsky propojených. Zejména pokud jde o srovnání označení, analýzu zaměřenou na zjištění, zda jsou označení podobná, je třeba provést po vizuální stránce i po fonetické a pojmové stránce k dosažení celkového posouzení založeného na všeobecném dojmu vytvořeném samotnými ochrannými známkami, zejména s přihlédnutím k jejich rozlišujícím a dominantním prvkům.

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že Soud nepoužil výše uvedenou zásadu a zejména vyloučil jakékoliv nebezpečí záměny na základě posouzení výlučně vizuálního vnímání napadené ochranné známky, bez zohlednění dalších nepominutelných faktorů, které jsou součástí celkového posouzení nebezpečí záměny.

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek také tvrdí, že napadený rozsudek je zjevně nekonzistentní a nelogický.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Tribunal départemental des pensions militaires du Morbihan ze dne 7. září 2005 ve věci Ameur Echouikh proti Secrétaire d'État aux anciens combattants

(Věc C-336/05)

(2005/C 296/26)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Tribunal départemental des pensions militaires du Morbihan ze dne 7. září 2005 ve věci Ameur Echouikh proti Secrétaire d'État aux anciens combattants, který došel kanceláři Soudního dvora dne 15. září 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunal départemental des pensions militaires du Morbihan žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Mají články 64 a 65 Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Marockým královstvím na straně druhé, podepsané v Bruselu dne 26. února 1996 přímý účinek?

2. Jestliže se z jakékoliv důvodu tato Evropsko-středomořská dohoda v projednávaném případě neuplatní, je třeba mít za to, že ustanovení článků 40 až 42 Dohody o spolupráci mezi Evropským hospodářským společenstvím a Marockým královstvím, podepsané v Rabatu dne 27. dubna 1976, kterou má Evropsko-středomořská dohoda nahradit, mají přímý účinek?

3. Spadá marocký státní příslušník, který sloužil pod velením a vlajkou některého členského státu, dokonce nad rámec územních hranic tohoto státu, do kategorie „pracovníků“, kterou upravují články 64 a 65 výše zmíněné Evropsko-středomořské dohody z roku 1996 a články 40 až 42 výše zmíněné Dohody o spolupráci z roku 1976?

4. Bez ohledu na přímý účinek zmíněných ustanovení těchto dohod podepsaných v letech 1976 a 1996 s Marockým královstvím, může se marocký státní příslušník, spadá-li do kategorie „pracovníků“, ve smyslu těchto ustanovení v právním řádu Společenství, dovolávat přímé použitelnosti obecné zásady zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti zajištěné článkem 12 Smlouvy o ES a článkem 14 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod?

5. Spadá vojenský invalidní důchod, kterého se marocký státní příslušník, který sloužil pod velením a vlajkou některého členského státu, domáhá z titulu následků úrazu nebo nemoci, ke kterým došlo během výkonu vojenské služby, do kategorie odměňování za práci upravené článkem 64 výše zmíněné Evropsko-středomořské dohody z roku 1996, nebo spadá do kategorie dávek sociálního zabezpečení, na kterou se vztahuje článek 65 uvedené dohody?

6. Brání články 64 a 65 Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Marockým královstvím na straně druhé, podepsané v Bruselu dne 26. února 1996, a před vstupem této dohody v platnost, články 40 až 42 Dohody o spolupráci mezi Evropským hospodářským společenstvím a Marockým královstvím, podepsané v Rabatu dne 27. dubna 1976 nebo, pokud tomu tak není, článek 12 (dříve článek 6) Smlouvy o ES a článek 14 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod tomu, aby se členský stát mohl dovolávat omezujících ustanovení svých vnitrostátních právních předpisů souvisejících se státní příslušností marockého státního příslušníka, za účelem:

— aby tomuto marockému státnímu příslušníkovi odmítl priznat vojenský invalidní důchod, který by byl poskytnut bez tohoto omezení jeho státním příslušníkům, kteří mají stejně jako tento marocký státní příslušník trvalé bydliště na jeho území a kteří se nacházejí ve stejné situaci a sloužili za stejných podmínek pod stejnou vlajkou jako on?

— aby použil v případě tohoto marockého státního příslušníka jiných podmínek, než jsou podmínky použitelné pro jeho vlastní státní příslušníky, ohledně přiznání, způsobu výpočtu a doby trvání vojenského důchodu určeného k odškodnění následků úrazů nebo nemocí přičitatelných službě pod jeho vlajkou?

7. Mohou změnit obsah odpovědí poskytnutých na předcházející otázky okolnosti, že dotčená osoba není v den své žádosti o důchod zaměstnaná a že k úrazu nebo nemoci, které jsou důvodem této žádosti, došlo během výkonu dřívější aktivní služby, konkrétně od 19. srpna 1949 do 16. srpna 1964, mimo územní hranice členského státu, ve prospěch kterého tato osoba vykonávala vojenskou službu, v projednávaném případě v Saigonu?

nebo vyplývá z požadavku vzájemného uznávání řídičských průkazů podle čl. 1 odst. 2 směrnice, jakož i z požadavku restriktivního výkladu čl. 8 odst. 4 směrnice, že hostitelský stát musí uznat platnost řídičského oprávnění bez předchozího kontrolního řízení a že mu pouze přísluší oprávnění odeprít právo užívání řídičského oprávnění v hostitelském státě, pokud (nadále) existují důvody, které odůvodňují použití opatření podle čl. 8 odst. 2 směrnice?

(¹) Úř. věst. L 237, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Oberlandesgericht München ze dne 9. září 2005 v trestním řízení proti Stefanu Kremerovi

(Věc C-340/05)

(2005/C 296/27)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Oberlandesgericht München (Německo) ze dne 9. září 2005 v trestním řízení proti Stefanu Kremerovi, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 19. září 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Žádost se týká případu, kdy osobě v členském státě (hostitelském státě) bylo správními orgány odepráno řídičské oprávnění z důvodu nedostatku způsobilosti nebo zakázáno jeho získání, opětovné získání řídičského oprávnění v hostitelském státě závisí na tom, zda žadatel prokáže svou způsobilost lékařsko-psychologickým posudkem podle pravidel přijímacího státu, toto neprokáže a následně získá řídičské oprávnění v jiném členském státě (vystavujícím státě), aniž by uplynula doba trvání zákazu v hostitelském státě.

Soudnímu dvoru byly položeny tyto předběžné otázky:

Připouští čl. 8 odst. 4 směrnice 91/439/EHS (¹) v takovém případě právní úpravu hostitelského státu, podle níž lze řídičské oprávnění vystavujícího státu použít v hostitelském státě jen na návrh a po přezkoumání, zda nejsou dány podmínky pro opatření podle čl. 8 odst. 2 směrnice,

Žaloba podaná dne 22. září 2005 Komisí Evropských společenství proti Irsku

(Věc C-355/05)

(2005/C 296/28)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 22. září 2005 žaloba směřující proti Irsku podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Bernhardem Schimou a Doyin Lawumni, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Irsko tím, že nepřijalo veškeré právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 98/30/ES (¹), nebo v každém případě tím, že taková ustanovení neoznámilo Komisi, nesplnilo své povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 33 uvedené směrnice.
2. uložil Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 1. července 2004.

(¹) Úř. věst. L 176, 15.7.2003.

Žaloba podaná dne 23. září 2005 Komisí Evropských společenství proti Španělskému království

(Věc C-358/05)

(2005/C 296/29)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 23. září 2005 žaloba směřující proti Španělskému království podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou B. Schimou a S. Pardem Quintillánem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Španělské království tím, že nepřijalo všechny právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES⁽¹⁾ ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 96/92/ES, a v každém případě tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomilo, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 30 této směrnice;

— uložil Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro přizpůsobení vnitrostátního právního řádu směrnicí uplynula dne 1. července 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 37.

Žaloba podaná dne 26. září 2005 Komisí Evropských společenství proti Španělskému království

(Věc C-361/05)

(2005/C 296/30)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 26. září 2005 žaloba směřující proti Španělskému království

podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou I. Martí-nezem del Peral a M. Konstantinidisem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Španělské království tím, že

— nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 4, 9 a 13 směrnice 75/442/EHS⁽¹⁾, ve znění směrnice 91/156/EHS⁽²⁾, a z článku 14 směrnice 99/31/ES⁽³⁾, tím, že nepřijalo opatření nezbytná k tomu, aby skládky Níjar a Hoyo de Miguel byly přizpůsobeny povinnostem vyplývajícím z uvedených směrnic;

— španělské orgány neposkytly údaje umožňující odmítnout stížnost podanou v souvislosti se skládkou Cueva del Mojón, porušující tak povinnosti, které vyplývají z článků 4, 9 a 13 směrnice 75/442/EHS, ve znění směrnice 91/156/EHS, a z článku 14 směrnice 99/31/ES, tím, že nepřijaly nezbytná opatření k tomu, aby skládka Cueva del Mojón byla přizpůsobena povinnostem vyplývajícím z uvedených směrnic,

nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z ustanovení uvedených v předchozím odstavci.

2. uložil Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Přetrvávání stavu těchto skládek způsobuje dlouhodobě značné zhoršování životního prostředí, aniž by příslušné orgány zasáhly, a to přes výzvy Komise.

Z odpadů na nelegálních skládkách se totiž uvolňují do půdy, vzduchu a vody chemické látky, které ohrožují lidské zdraví, znečišťují podzemní i povrchové vody a ovzduší, jakož i flóru a faunu. Mimoto nelegální spalování a ohně, které vznikají samovolně z důvodu hořlavosti odpadů na nekontrolovaných skládkách, způsobují četné požáry s katastrofálními důsledky pro životní prostředí.

⁽¹⁾ Směrnice Rady ze dne 15. července 1975 o odpadech (Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 39; Zvl. vyd. 15/01, s. 23).

⁽²⁾ Směrnice Rady ze dne 18. března 1991 (Úř. věst. L 78, 26.3.1991, s. 32; Zvl. vyd. 15/02, s. 3)

⁽³⁾ Směrnice Rady ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1; Zvl. vyd. 15/04, s. 228)

Žaloba podaná dne 27. září 2005 Komisí Evropských společenství proti Nizozemskému království

(Věc C-364/05)

(2005/C 296/31)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 27. září 2005 žaloba směřující proti Nizozemskému království podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Michele van Beekem, jako zmocněncem.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Nizozemské království tím, že

nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského Parlamentu a Rady 2001/20/ES⁽¹⁾ ze dne 4. dubna 2001 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se uplatňování správné klinické praxe při provádění klinických hodnocení humánních léčivých přípravků,

nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Komise 2003/94/ES⁽²⁾ ze dne 8. října 2003, kterou se stanoví zásady a pokyny pro správnou výrobní praxi pro humánní léčivé přípravky a hodnocení humánní léčivé přípravky,

nebo v každém případě neuvědomilo Komisi o těchto předpisech,

nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;

— uložil Nizozemskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 22 odst. 1 směrnice 2001/20 měly členské státy přijmout právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. května 2003 a uvědomit o nich Komisi. Pokud jde o směrnici 2003/94, byla tato lhůta podle článku 17 stanovena na 30. duben 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 121, s. 34; Zvl. vyd. 13/26, s. 299.

⁽²⁾ Úř. věst. L 262, s. 22.

Žaloba podaná dne 7. října 2005 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice

(Věc C-369/05)

(2005/C 296/32)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 7. října 2005 žaloba směřující proti Řecké republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Maria Patakia, právní poradkyní právních služeb a Nicolou Yerrellem, členem právních služeb, jako zmocněnci.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Helénská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2000/79/ES⁽¹⁾ ze dne 27. listopadu 2000 o Evropské dohodě o organizaci pracovní doby mobilních pracovníků v civilním letectvu uzavřené mezi Asociací evropských leteckých společností (AEA), Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF), Evropskou asociací letových posádek (ECA), Evropskou asociací regionálních leteckých společností (ERA) a Asociací nezávislých leteckých dopravců (IACA), nebo přinejmenším tím, že o nich neuvědomila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice;

2. uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

— Lhůta pro provedení směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 1. prosince 2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, 1.12.2000, s. 57.

Žaloba podaná dne 7. října 2005 Komisí Evropských společenství proti Spolkové republice Německo

(Věc C-372/05)

(2005/C 296/33)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 7. října 2005 žaloba směřující proti Spolkové republice Německo podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Dr. Günterem Wilmsem, s adresou pro doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

- 1) určil, že Spolková republika Německo tím, že v návaznosti na bezcelní dovoz vojenského přístroje v období do 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002 odmítla vypočítat a převést nevybrané vlastní zdroje a tím, že odmítla splatit Komisi za neposkytnutí vlastních zdrojů úrok z prodlení, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2, 9, 10 a 11 nařízení č. 1552/89⁽¹⁾, respektive z nařízení č. 1150/2000⁽²⁾.
- 2) uložil Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Spolková republika Německo osvobodila od 1. ledna 1998 od cla dovoz vojenského materiálu a v důsledku toho z cel neodvedla vlastní zdroje. Žalovaná – navzdory výzvě, která jí došla – nevypočítala částku vlastních zdrojů neodvedených na základě osvobození od dovozního cla a neposkytla ji včas Komisi. Žalovaná dále odmítla předání podrobných údajů, porízených na základě skutečných dovozů, nutných pro výpočet úroků z prodlení, jakož i zaplacení úroků z prodlení.

Uvedené osvobození od dovozního cla představuje porušení článku 26 Smlouvy o ES, jakož i článku 20 celního kodexu Společenství, které nemůže být odůvodněno odvoláním se na článek 296 Smlouvy o ES. Článek 296 ES je třeba vykládat jakožto výjimku z obecné zásady vybírání cla restriktivně, a v souladu s tímto restriktivním výkladem musí členský stát, který se na tento předpis chce odvolat, prokázat existenci všech podmínek jeho uplatnění.

V projednávaném případě to znamená, že německé orgány musejí prokázat, do jaké míry ohrožuje vybírání dovozního cla základní bezpečnostní zájmy Spolkové republiky Německo. Členským státem musí být také prokázáno, že za zvláštních podmínek existuje konkrétní ohrožení bezpečnosti státu. Německé orgány však nedodaly žádné konkrétní odkazy či vodítka, jak a proč je ohrožena obranyschopnost při vybírání určitých cel. Jiné členské státy z takových dovozů clo vybírají, aniž by namítaly ohrožení jejich vnitrostátní bezpečnosti. S ohledem na tyto členské státy by bylo schválení takového osvobození nespravedlivé a nezodpovědné, neboť by musely nést finanční důsledky.

Zohlednění vojenského tajemství, uplatňované německými orgány, by takové porušení práva Společenství nemohlo rovněž odůvodnit, neboť zachování důvěrnosti citlivých údajů orgány Společenství je pouze procesní otázkou, která nemůže žalovanou osvobodit od její povinnosti vyplývající z hmotného práva, odvést Společenství odpovídající vlastní zdroje.

Skutečnost, že nařízení Rady č. 150/2003 umožňuje po svém vstupu v platnost dne 1. ledna 2003 za určitých podmínek

pozastavení dovozního cla pro stanovené zboží, žádným způsobem neodůvodňuje dřívější porušení celního práva Společenství: před vstupem tohoto nařízení v platnost totiž neexistovalo žádné pozastavení Společného celního sazebníku, clo mělo být tedy vybíráno do 31. prosince 2002 a odpovídající vlastní zdroje měly být odváděny Společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 155, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 130, s. 1.

Výmaz věci C-333/02⁽¹⁾

(2005/C 296/34)

(Jednací jazyk: italština)

Usnesením ze dne 4. dubna 2005 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-333/02: Italská republika proti Komisi Evropských společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 274, 9.11.2002.

Výmaz věci C-101/03⁽¹⁾

(2005/C 296/35)

(Jednací jazyk: italština)

Usnesením ze dne 24. června 2005 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-101/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Milano, Sezione Prima Penale): trestní řízení proti Alfonsu Galeazzovi a Marcu Banattimu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 101, 26.4.2003.

Výmaz věci C-338/03 ⁽¹⁾

(2005/C 296/36)

(Jednací jazyk: italština)

Usnesením ze dne 14. července 2005 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-338/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Civile e Penale di Perugia): trestní řízení proti Rosario Alessandrello, Vincenzo Biccari, Daniel Buaron.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 264, 1.11.2003.

Výmaz věci C-478/04 ⁽¹⁾

(2005/C 296/39)

(Jednací jazyk: italština)

Usnesením ze dne 24. června 2005 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-478/04: Komise Evropských společenství proti Italské republice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 31, 5.2.2005.

Výmaz věci C-510/03 ⁽¹⁾

(2005/C 296/37)

(Jednací jazyk: němčina)

Usnesením ze dne 21. července 2005 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-510/03: Komise Evropských společenství proti Spolkové republice Německo.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 21, 24.01.2004.

Výmaz věci C-481/04 ⁽¹⁾

(2005/C 296/40)

(Jednací jazyk: němčina)

Usnesením ze dne 6. června 2005 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-481/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht): Engin Torun proti městu Augsburg, za přítomnosti zástupce spolkových zájmů při Bundesverwaltungsgericht, zemská advokacie Bayern.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 19, 22.1.2005.

Výmaz věci C-330/04 ⁽¹⁾

(2005/C 296/38)

(Jednací jazyk: italština)

Usnesením ze dne 22. června 2005 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-330/04: Komise Evropských společenství proti Italské republice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 23.10.2004.

Výmaz věci C-74/05 ⁽¹⁾

(2005/C 296/41)

(Jednací jazyk: francouzština)

Usnesením ze dne 27. dubna 2005 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-74/05: Komise Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 82, 2.4.2005.

SOD PRVNÍHO STUPNĚ

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 15. září 2005 –
DaimlerChrysler v. Komise**(Věc T-325/01) ⁽¹⁾**(„Hospodářská soutěž — Článek 81 ES — Kartelové dohody — Smlouva o zastoupení — Distribuce motorových vozidel — Hospodářská jednotka — Opatření směřující k narušení paralelních obchodů motorových vozidel — Určování cen — Nařízení (ES) č. 1475/95 — Pokuta“)**

(2005/C 296/42)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: DaimlerChrysler AG (Stuttgart, Německo) (zástupci: R. Bechtold a W. Bosch, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: W. Mölls, zmocněnec, ve spolupráci s H.-J. Freundem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2002/758/ES ze dne 10. října 2001 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES (věc COMP/36.264 – Mercedes-Benz) (Úř. věst. 2002, L 257, s. 1) a, podpůrně, na snížení pokuty uložené uvedeným rozhodnutím

Výrok rozsudku

1) Článek 1 rozhodnutí Komise 2002/758/ES ze dne 10. října 2001 o řízení k uplatnění článku 81 Smlouvy o ES (věc COMP/36.264 – Mercedes-Benz) se zrušuje vyjma částí, v nichž určuje, že se společnost Daimler Chrysler AG, jakož i společnosti Daimler-Benz AG a Mercedes-Benz AG, jejichž právní nástupkyní se společnost Daimler Chrysler AG stala, samy nebo prostřednictvím své dceřiné společnosti Mercedes-Benz Belgium SA dopustily protiprávního jednání porušujícího čl. 81 odst. 1 ES z důvodu své účasti na dohodách směřujících k omezení slev poskytovaných v Belgii, o kterých bylo rozhodnuto dne 20. dubna 1995 a které byly ukončeny dne 10. června 1999.

2) Článek 2 se zrušuje s výjimkou první věty tohoto článku.

3) Článek 3 rozhodnutí 2002/758 se zrušuje v rozsahu, v němž stanoví pokutu uloženou žalobkyní ve výši 71,825 milionů eur.

4) Výše pokuty uložená v článku 3 rozhodnutí 2002/758 za protiprávní jednání spočívající v určování cen v Belgii se stanoví na 9,8 milionů eur.

5) Žaloba se ve zbyvajících částí zamítá.

6) Komise ponese vlastní náklady řízení, jakož i 60 % nákladů řízení žalobkyně. Žalobkyně ponese 40 % vlastních nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 68,16.3.2002.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 6. října 2005 –
Sumitomo Chemical a Sumika Fine Chemicals v. Komise**(Spojené věci T-22/02 a T-23/02) ⁽¹⁾**(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody v oblasti vitamínových produktů — Rozhodnutí Komise, kterým se určuje, že došlo k protiprávnímu jednání, které již ustalo, a kterým se neukládají pokuty — Nařízení (EHS) č. 2988/74 — Promlčení pravomoci Komise ukládat pokuty nebo sankce — Zásada právní jistoty — Presumpce nevinny — Oprávněný zájem na určení protiprávního jednání“)**

(2005/C 296/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sumitomo Chemical Co. Ltd (Tokyo, Japonsko) a Sumika Fine Chemicals Co. Ltd (Osaka, Japonsko) (zástupci: M. Klusmann, advokát, a V. Turner, solicitor)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: L. Pignataro-Nolin a A. Whelan, zmocněnci)

Předmět věci

Návrhy na zrušení rozhodnutí Komise 2003/2/ES ze dne 21. listopadu 2001 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/E-1/37.512 – Vitaminy) (Úř. věst. 2003, L 6, s. 1) v rozsahu, v němž se týká žalobkyň

Výrok rozsudku

1) Rozhodnutí Komise 2003/2/ES ze dne 21. listopadu 2001 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/E-1/37.512 – Vitaminy) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká žalobkyně.

2) Žalované se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 109, 4.5.2002.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 27. září 2005 – Common Market Fertilizers v. Komise

(Spojené věci T-134/03 a T-135/03) (¹)

(„Prominutí dovozního cla — Článek 1 odst. 3 nařízení (ES) č. 3319/94 — Přímá fakturace dovozci — Pojem ‚odborná skupina‘ ve smyslu článku 907 nařízení (EHS) č. 2454/93 — Práva obhajoby — ‚Zjevná nedbalost‘ ve smyslu článku 239 nařízení (EHS) č. 2913/92 — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2005/C 296/44)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Common Market Fertilizers (Brusel, Belgie) (zástupci: A. Sutton, advokát a N. Flandin, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupce: X. Lewis, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K (2002) 5217 konečné a K (2002) 5218 konečné ze dne 20. prosince 2002, kterými se konstatuje, že v uvedeném případě není prominutí dovozního cla odůvodněno

Výrok rozsudku

1) Žaloby se zamítají.

2) Žalobkyně ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení Komise.

(¹) Úř. věst. C 158, 5.7.2003.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 5. října 2005 – Rasmussen v. Komise

(Věc T-203/03) (¹)

(„Úředníci — Nesprávná prohlášení o výdajích při služební cestě — Disciplinární řízení — Důtka — Jazykový režim — Lékařské tajemství“)

(2005/C 296/45)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Lars Bo Rasmussen (Hellerup, Dánsko) (zástupci: G. Bouneou a F. Frabetti, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: původně J. Currall a V. Joris, poté V. Joris a M. Patkova, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise z 1. července 2002 ukládající žalobci důtku jako disciplinární opatření za nesprávná prohlášení o výdajích při služební cestě, návrh na navrácení částek vrácených na základě článku 85 Služebního řádu Společenství, jakož i návrh na náhradu domnělé utrpěné nemateriální škody.

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Žalobce ponese své vlastní náklady řízení, jakož i polovinu nákladů Komise.

3) Komise ponese polovinu svých vlastních nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 200, 23.8.2003

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 5. října 2005 –
Land Oberösterreich a Rakousko v. Komise**

(Spojené věci T-366/03 a T-235/04) ⁽¹⁾

(„Sbližování právních předpisů — Vnitrostátní předpisy, které se odchyľují od harmonizačního opatření — Zákaz používání geneticky modifikovaných organismů v Horním Rakousku — Podmínky použitelnosti čl. 95 odst. 5 ES“)

(2005/C 296/46)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Spolková země Horní Rakousko (zástupce: F. Mitterdorfer, advokát) a Rakouská republika (zástupci: H. Hauer a H. Dossi, zmocněnci)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Patakia a U. Wölker, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2003/653/ES ze dne 2. září 2003 o vnitrostátních předpisech, kterými se zakazuje používání geneticky modifikovaných organismů ve spolkové zemi Horní Rakousko na základě ustanovení čl. 95 odst. 5 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 230, s. 34)

Výrok rozsudku

- 1) Žaloby se zamítají.
- 2) Žalobkyním se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 35, 7.2.2004.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 6. října 2005 –
Fischer v. Soudní dvůr**

(Věc T-404/03) ⁽¹⁾

(„Úředníci — Žaloba na neplatnost — Invalidita — Poloviční pracovní úvazek ze zdravotních důvodů — Odůvodnění — Výbor pro otázky invalidity — Žaloba na náhradu škody“)

(2005/C 296/47)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Pia Fischer (Konz-Roscheid, Německo) (zástupce: C. Marhuenda, advokát)

Žalovaný: Soudní dvůr Evropských společenství (zástupce: M. Schauss, zmocněnec)

Předmět věci

Jednak návrh na zrušení rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 10. dubna a 6. června 2003 prohlašujících, že žalobkyně nebyla postižena úplnou trvalou invaliditou, která jí neumožňuje plnit služební povinnosti odpovídající pracovnímu místu jejího služebního zařazení, vyzývající ji k pokračování v její práci v rámci činnosti na poloviční pracovní úvazek ze zdravotních důvodů na celkovou dobu třinácti týdnů, a jednak návrh na úhradu jednoho symbolického eura jako náhradu údajně vzniklé nemajetkové újmy.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se v celém rozsahu zamítá.
- 2) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 47, 21.2.2004.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 5. října 2005 –
Bunker & BKR v. OHIM**

(Věc T-423/04) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitky — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství obsahující slovní prvek ‚B.K.R.‘ — Starší národní slovní ochranná známka BK RODS — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94“)

(2005/C 296/48)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bunker & BKR, SL (Almansa, Španělsko) (zástupce: J. Astiz Suárez, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. García Murillo, zmocněnec)

Druhý účastník řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastník řízení před Soudem: Marine Stock Ltd (Tortola, Britské panenské ostrovy, Spojené království) (zástupce: M. de Justo Bailey, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 30. června 2004 (věc R 0458/2002- 4), týkajícímu se námitkového řízení mezi Bunker & BKR, SL a Marine Stock Ltd

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 30. června 2004 (věc R 0458/2002-4) se zrušuje.
- 2) OHIM ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady vynaložené žalobkyní.
- 3) Vedlejší účastník ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 314, 18.12.2004

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 7. září 2005 – Krahl v. Komise

(Věc T-358/03) (¹)

(„*Úředníci — Zaměstnání ve třetích zemích — Náklady na bydlení — Žaloba — Lhůty — Charakter veřejného pořádku — Žaloba podaná po lhůtě — Nepřípustnost*“)

(2005/C 296/49)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Sigfried Krahl (Záhřeb, Chorvatsko) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: J. Currall a H. Krämer, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise, kterým se zamítá uhrazení celkových nákladů na bydlení vynaložených žalobcem v důsledku jeho zaměstnání v Záhřebu.

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se zamítá jako nepřijatelná.
- 2) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady.

(¹) Úř. věst. C 7, 10.1.2004

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 14. září 2005 – Ehcon v. Komise

(Věc T-140/04) (¹)

(„*Veřejné zakázky na služby — Zadávací řízení — Zamítnutí nabídky uchazeče — Mimosmluvní odpovědnost — Promlčení — Nepřípustnost — Zjevně neopodstatněná žaloba*“)

(2005/C 296/50)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Adviesbureau Ehcon BV (Reeuwijk, Nizozemsko) (zástupce: M. Goedkoop, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: L. Parpala a E. Manhaeve, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba na náhradu škody směřující k náhradě škody, kterou žalobkyně údajně utrpěla z důvodu zamítnutí své nabídky v zadávacím řízení zveřejněném dne 10. srpna 1996 (Úř. věst. C 232, s. 35), na služby, kterých se týká směrnice Rady 80/778/EHS ze dne 15. července 1980 o kvalitě vody pro lidskou spotřebu (Úř. věst. L 229, s. 11)

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se zamítá jako částečně nepřijatelná a jako částečně zjevně neopodstatněná.
- 2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 146, 29.5.2004.

**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 19. září 2005 –
Aseprofar a Edifa v. Komise**

(Věc T-247/04) ⁽¹⁾

(„*Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Napadnutelný akt — Nezahájení řízení o nesplnění povinnosti — Sdělení 2002/C 244/03*“)

(2005/C 296/51)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar) a Española de desarrollo e impulso farmacéutico, SA (Edifa) (Madrid, Španělsko) (zástupce: L. Ortiz Blanco, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupce: G. Valero Jordana, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 30. března 2004, kterým se odkládá stížnost P/2002/4609, a rozhodnutí Komise ze dne 30. března 2004, kterým se odkládá stížnost P/2003/5119 v rozsahu, v němž se týká článku 29 ES

Výrok usnesení

- 1) *Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.*
- 2) *Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos a Española de desarrollo e impulso farmacéutico, SA, se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 217, 28.8.2004.

**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 8. září 2005 –
Lorte a další v. Rada**

(Věc T-287/04) ⁽¹⁾

(„*Žaloba na neplatnost — Nařízení (ES) č. 864/2004 a č. 865/2004 — Režim podpory v odvětví olivového oleje — Fyzické a právnické osoby — Nedostatek osobního dotčení — Nepřípustnost*“)

(2005/C 296/52)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Lorte, SL (Séville, Španělsko), Oleo Unión, Federación empresarial de organizaciones de productores de aceite de

oliva (Séville, Španělsko), Unión de organizaciones de productores de aceite de oliva (Unaproлива) (Jaén, Španělsko) (zástupce: R. Illescas Ortiz, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Balta a F. Florindo Gijón, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení nařízení Rady (ES) č. 864/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se mění a z důvodu přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska k Evropské unii upravuje nařízení (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce (Úř. věst. L 161, s. 48; Zvl. vyd. 03/40, s. 269), jakož i nařízení Rady (ES) č. 865/2004 ze dne 29. dubna 2004 o společné organizaci trhu s olivovým olejem a stolními olivami a o změně nařízení (EHS) č. 827/68 (Úř. věst. L 161, s. 97)

Výrok usnesení

- 1) *Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.*
- 2) *Žalobkyně ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené Radou.*
- 3) *Není namístě rozhodnout o návrhu Komise na vstoupení do řízení jako vedlejší účastník.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 284, 20.11.2004.

**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 8. září 2005 –
ASAJA a další v. Rada**

(Spojené věci T-295/04 až T-297/04) ⁽¹⁾

(„*Žaloba na neplatnost — Nařízení (ES) č. 864/2004 — Režim podpory v odvětví olivového oleje — Fyzické osoby a právnické osoby — Nedostatek osobního dotčení — Nepřípustnost*“)

(2005/C 296/53)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA) Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos a Antonio Parras Rosa (Jaén, Španělsko) [zástupce: J. Vázquez Medina, advokát]

Žalovaná: Rada Evropské unie [zástupci: M. Balta a F. Florindo Gijón, zmocněnci]

Předmět věci

Návrh na zrušení čl. 1 bodu 7 nařízení Rady (ES) č. 864/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se mění a z důvodu přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska k Evropské unii upravuje nařízení (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce

Výrok usnesení

- 1) Žaloby se odmítají jako nepřípustné.
- 2) Žalobci ponесou vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené Radou.
- 3) Není namístě rozhodnout o návrhu Komise na vstup do řízení jako vedlejší účastník.

(¹) Úř. věst. C 251, 9.10.2004.

Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 20. září 2005 – Deloitte Business Advisory v. Komise

(Věc T-195/05 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Nabídkové řízení Společenství — Ztráta příležitosti — Naléhavost — Zvážení zájmů“)

(2005/C 296/54)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Deloitte Business Advisory NV (Brusel, Belgie) (zástupci: D. Van Heuven, S. Ronse a S. Logie, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: L. Pignataro-Nolin a E. Manhaeve, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na předběžná opatření směřující zaprvé k tomu, aby byl nařízen odklad vykonatelnosti jednak rozhodnutí Komise, kterým byla odmítnuta nabídka podaná zejména žalobkyní v rámci nabídkového řízení s referenčním číslem SANCO/2004/01/041, a jednak rozhodnutí o zadání dotčené zakázky třetí osobě, a zadruhé směřující k tomu, aby bylo Komisi zaká-

záno jednak oznámit rozhodnutí o zadání dotčené zakázky úspěšnému uchazeči o veřejnou zakázku, a jednak podepsat příslušnou smlouvu, pod sankcí penále

Výrok usnesení

- 1) Návrh na předběžná opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 12. července 2005 – Deutsche Telekom v. OHIM

(Věc T-257/05)

(2005/C 296/55)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Deutsche Telekom (Bonn, Němcko) (zástupce: J.-C. Gaedertz, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy žalobkyně

- zrušení rozhodnutí druhého odvolacího senátu ze dne 2. května 2005 v odvolacím řízení R0620/2004-2;
- navrácení práv žalobkyni (*restitutio in integrum*) podle článku 78 nařízení o ochranné známce Společenství.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „t“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 16, 35, 36, 38, 39 a 41 – přihláška č. 2 893 865.

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí žádosti o navrácení do původního stavu a zamítnutí odvolání žalobkyně.

Dovolávané žalobní důvody: Odepření navrácení do původního stavu v odvolacím řízení je protiprávní, neboť není pravda, že organizace kanceláře advokátů žalobkyně nespĺňuje požadavky čl. 78 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství.

Žaloba podaná dne 2. září 2005 – Aqua-Terra Bioprodukt v. OHIM**(Věc T-330/05)**

(2005/C 296/56)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Aqua-Terra Bioprodukt GmbH (Griesheim, Německo) (zástupce: P. A. Müller, advokát)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)*Další účastník řízení před odvolacím senátem:* De Ceuster Meststoffen N.V. (Sint-Katelijne-Waver, Belgie)**Návrhová žádání žalobkyně**

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu v odvolacím řízení č. R0984/2004-1, ze dne 1. července 2005,
- podpůrně zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu v odvolacím řízení č. R0984/2004-1, ze dne 1. července 2005 v rozsahu, ve kterém jsou dotčeny „biologické látky, konkrétně prostředky ke zlepšení, sanaci a rekultivaci odpadních vod nebo k použití v čistíčkách odpadních vod“ (anglické znění: „biological substances, namely preparations for conditioning, reconstructing and recultivating sewage or for use in sewage treatment plants“).

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Přihlašovatelka ochranné známky Společenství:* Žalobkyně*Dotčená ochranná známka Společenství:* Obrazová ochranná známka „aqua terra“ pro výrobky tříd 1 a 3 – přihláška č. 1 480 243*Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení:* De Ceuster Meststoffen N.V.*Namítaná ochranná známka nebo označení:* Národní slovní ochranná známka „AQUATERRA“ pro výrobky tříd 1, 5 a 31*Rozhodnutí námitkového oddělení:* Zamítnutí námitek, které byly omezeny, pokud jde o výrobky třídy 1, a zamítnutí přihlášky pro všechny výrobky třídy 1*Rozhodnutí odvolacího senátu:* Zamítnutí odvolání žalobkyně

Dovolávané žalobní důvody: Napadené rozhodnutí porušuje čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94 z důvodu nesprávného posouzení nebezpečí záměny kolidujících ochranných známek. Nezbytné zohlednění jednotlivých výrobků nebylo provedeno a místo toho bylo provedeno zobecňující hodnocení.

Žaloba podaná dne 5. září 2005 – Sorensen v. Komise**(Věc T-335/05)**

(2005/C 296/57)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Susanne Sorensen (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, advokáti)*Žalovaná:* Komise Evropských společenství**Návrhové žádání žalobkyně**

- zrušit rozhodnutí o jmenování žalobkyně na pracovní místo asistentky v rozsahu, ve kterém stanoví její zařazení do platové třídy B*3, stupně 2;
- zrušit rozhodnutí o zrušení veškerých bodů tvořících „balíček“ žalobkyně;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, úřednice Komise, byla původně zařazena do platové třídy C2. Jako úspěšný uchazeč externího výběrového řízení COM/B/1/02 (úrovně B5/B4) byla napadeným rozhodnutím ze dne 5. srpna 2004 jmenována do platové třídy B*3, stupně 2. Žalobkyně na podporu své žaloby uplatňuje porušení oznámení o výběrovém řízení, jakož i oznámení o volném pracovním místě, neboť obě tato oznámení stanovila zařazení do platové třídy B5 nebo B4. Ve stejné souvislosti se dovolává porušení článků 4, 5, 29 a 31 služebního řádu. Žalobkyně se rovněž dovolává porušení zásady rovného zacházení a zásady zákazu diskriminace, přičemž vychází ze skutečnosti, že někteří úspěšní uchazeči z téhož výběrového řízení byli jmenováni před 1. květnem 2004 (datum vstupu změn služebního řádu v platnost) do platových tříd B5 nebo B4, tedy platových tříd odpovídajících B*5 nebo B*6 podle nového značení. Krom toho má za to, že zásada práva na rozumné kariérní vyhlídky a zásada ochrany legitimního očekávání byly rovněž porušeny, neboť oprávněně očekávala, že bude jmenována do platové třídy B*5 nebo B*6. V téže souvislosti uplatňuje protiprávnost článku 12 přílohy XIII služebního řádu, který taktéž porušuje zásadu právní jistoty.

Žaloba podaná dne 5. září 2005 – De Soeten v. Rada

(Věc T-336/05)

(2005/C 296/58)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Henders De Soeten (Haag, Nizozemsko) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Rady, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně na odchod do předčasného důchodu bez snížení jejích nároků na důchod;
- uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně je bývalou úřednicí Rady, která od 1. července 2004 odešla do důchodu. Podala žádost za účelem využití opatření uvedeného v čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu, umožňujícího orgánu oprávněnému ke jmenování ve služebním zájmu a na základě objektivních kritérií a průhledných postupů zavedených prostřednictvím obecných prováděcích ustanovení, neuplatnit v případě úředníků odcházejících ze služby před dosažením věku 63 let snížení důchodu stanoveného v odst. 1 písm. b) téhož článku.

Svou žalobou žalobkyně napadá rozhodnutí zamítající přiznat jí tento nárok. Tvrdí, že jeden ze žadatelů, kterému bylo uvedené opatření přiznáno, byl přidělen ke stejnému útvaru jako ona. Má tedy za to, že potřeby služby byly stejné v obou případech, a uplatňuje porušení výše uvedeného článku, jakož i obecných prováděcích ustanovení přijatých Radou v rozsahu, v němž jak její počet let služby, tak její zásluhy převyšují počet let služby a zásluhy druhého žadatele.

Mimoto uplatňuje zjevně nesprávné posouzení v rozsahu, v němž Rada měla za to, že posouzení kritéria potřeb služby s sebou nese zohlednění jednotlivých schopností a dovedností úředníků.

Žaloba podaná dne 9. září 2005 – Claudel v. Účetní dvůr

(Věc T-338/05)

(2005/C 296/59)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Raymond Claudel (Merl, Lucembursko) (zástupce: E. Boigelot, advokát)

Žalovaný: Evropský účetní dvůr

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Evropského účetního dvora ze dne 11. listopadu 2004 (DEC 183/04/DEF) v bodě 17 písm. d), ve kterém se žalobci nepřiznává funkce vedoucího jednotky ke dni 30. dubna 2004;
- přiznat náhradu škody za majetkovou a nemajetkovou újmu ohodnocenou *ex aequo et bono* na 5 000 EUR s výhradou zvýšení v průběhu řízení;
- v každém případě uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce je úředníkem u Účetního dvora odpovídajícím za oddělení vnějších vztahů. Svou žalobou napadá rozhodnutí Účetního dvora v rozsahu, v němž mu není přiznáno, že vykonává funkci vedoucího jednotky, a není mu tedy přiznán přídavek stanovený v článku 44 služebního řádu ve znění po 1. květnu 2004.

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává porušení článků 44 a 7 přílohy XIII služebního řádu, jakož i zjevně nesprávného posouzení při kvalifikaci jeho pracovního místa. Rovněž se dovolává porušení povinnosti odůvodnění, zásady rovnosti zacházení, povinnosti péče, jakož i zásady řádné správy. Žalobce rovněž žádá o náhradu údajně utrpěné škody.

Žaloba podaná dne 9. září 2005 – MacLean-Fogg v. OHIM

(Věc T-339/05)

(2005/C 296/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: MacLean-Fogg (Mundelein, Spojené státy americké) (zástupci: H. Eichmann, G. Barth, U. Blumenröder, C. Niklas-Falter, M. Kinkeldey, K. Brandt, A. Franke, U. Stephani, B. Alletkotte, E. Bertram, K. Lochner, B. Ertle, C. Neuhierl, S. Prückner, C. Schmitt, B. Mehnert, P. Lübbe, S. Brötje, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ve věci R 1122/2004-1 ze dne 20. června 2005;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „LOKTHREAD“ pro výrobky zařazené do třídy 6 (šrouby, kovové šrouby, matice, kovové matice) – přihláška č. 3 440 666

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky pro všechny výrobky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Rady č. 40/94, jelikož ochranná známka musí být posuzována jako celek, a nikoliv na základě toho, že je složena ze dvou anglických slov, a má v důsledku toho minimální rozlišovací způsobilost.

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: BVM S.p.A. (Bologna, Itálie)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 23. května 2005 ve věci R 434/2003-4 z toho důvodu, že není v souladu s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „Eagle“ pro výrobky tříd 3, 18 a 25 – přihláška č. 1 595 909

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: BVM S.p.A.

Namítaná ochranná známka nebo označení: národní a mezinárodní slovní a obrazová ochranná známka „Blue Eagle“ pro výrobky tříd 3, 18 a 25

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitkám pro všechny sporné výrobky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání žalobkyně

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 40/94 tím, že neexistuje žádné nebezpečí záměny u dotčené veřejnosti těchto dvou kolidujících ochranných známek. Obě ochranné známky vytváří podstatně odlišný obecný dojem a prvek „eagle“ není dominantním prvkem namítané ochranné známky.

Žaloba podaná dne 14. září 2005 – Henkel v. OHIM

(Věc T-342/05)

(2005/C 296/62)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Žaloba podaná dne 13. září 2005 – Adler Modemärkte GmbH v. OHIM

(Věc T-340/05)

(2005/C 296/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Adler Modemärkte GmbH (Haibach, Německo) (zástupce: R. Kaase, advokát)

Účastníci řízení

Žalobkyně: Henkel KGaA (Düsseldorf, Německo) (zástupce: C. Osterrieth, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Serra Y Roca S.A. (Barcelona, Španělsko)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 14. července 2005, doručené dne 19. července 2005, v odvolacím řízení R 0556/2003-1, týkajícím se přihlášky ochranné známky Společenství č. 1 284 470,;
- uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: SERRA Y ROCA, S.A.

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „COR“ pro výrobky třídy 3 – přihláška č. 1 284 470

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Národní ochranná známka „Dor“ pro výrobky tříd 3, 5 a 21

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek pro výrobky „přípravky pro odmašťování a broušení; mýdla“ třídy 3

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání žalobkyně

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94 kvůli nebezpečí záměny kolidujících ochranných známek z důvodu vzhledové a fonetické podobnosti. Kromě toho ochranná známka žalobkyně má díky intenzivnímu užívání nadprůměrnou rozlišovací způsobilost.

- určit, že uvedené rozhodnutí, i kdyby bylo platné, je v každém případě neplatné, pokud jde o zbavení výsady, jelikož se týká pouze imunity;

- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce je členem Evropského parlamentu. V lednu 2004 bylo proti němu zahájeno ve Spojeném království trestní stíhání, v jehož důsledku byl Parlament požádán, aby potvrdil, že trestní stíhání žalobce může pokračovat v souladu s Protokolem o výsadách a imunitách Evropských společenství, a aby jej v každém případě zbavil jakékoli výsady nebo imunity tak, aby trestní stíhání mohlo pokračovat. Napadeným rozhodnutím Parlament rozhodl o zbavení žalobce imunity.

Žalobce navrhuje, aby toto rozhodnutí bylo zrušeno. Tvrdí, že rozhodnutí je postiženo vadou spočívající v nesprávném právním posouzení v tom, že uvádí, že článek 8 Protokolu z roku 1965 nezaručuje ochranu proti soudnímu stíhání. Tvrdí, že odůvodnění Parlamentu je nesoudržné, jelikož zbavuje něčeho, co podle jeho názoru neexistuje.

Žalobce dále tvrdí, že Parlament neposoudil nestranně a úplně argumenty obou stran. V této souvislosti se žalobce rovněž dovolává porušení pravidla 7 odst. 7 jednacího řádu Parlamentu, jelikož výbor vyjádřil názor ohledně opodstatněnosti trestního stíhání, ačkoli je mu to zakázáno.

Žalobce se konečně dovolává neexistence úplného a odpovídajícího odůvodnění napadeného rozhodnutí a tvrdí, že nebylo náležité či přiměřené.

Žaloba podaná dne 5. září 2005 – V. v. Parlament

(Věc T-345/05)

(2005/C 296/63)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: V. (Binsted, Spojené království) (zástupci: J. Lofthouse, barrister, M. Monan, C. Hayes, solicitors)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání žalobce

- prohlásit rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 5. července 2005 o zbavení žalobce imunity za neplatné;

Žaloba podaná dne 12. září 2005 – The Procter & Gamble v. OHIM

(Věc T-346/05)

(2005/C 296/64)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: The Procter & Gamble Company (Cincinnati, Spojené státy americké) (zástupce: G. Kuipers, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)(OHIM)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 6. července 2005 (věc R 1188/2004-1), které bylo P&G oznámeno dopisem ze dne 11. července 2005, v rozsahu, v němž stanoví, že ochranná známka nesplňuje podmínky stanovené v čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94; a
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Trojrozměrná ochranná známka ve formě čtverhranné bílé tablety s modrým květinovým vzorem ve formě šesti okvětních lístků na zboží ve třídě 3 (prací a bělicí přípravky a další látky pro praní; čistící a leštící přípravky, přípravky pro drhnutí a brusiva; přípravky na mytí, čištění a péči o nádobí; mýdla) – přihláška č. 1 683 119

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky, pokud se týče všech označených výrobků

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94

Žaloba podaná dne 12. září 2005 – Procter & Gamble v. OHIM

(Věc T-347/05)

(2005/C 296/65)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: The Procter & Gamble Company (Cincinnati, Spojené státy americké) (zástupce: G. Kuipers, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)(OHIM)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 6. července 2005 (věc R 1182/2004-1), které bylo P&G oznámeno dopisem ze dne 13. července 2005, v rozsahu, v němž stanoví, že ochranná známka nesplňuje podmínky stanovené v čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94; a

- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Trojrozměrná ochranná známka ve formě čtverhranné bílé tablety se zeleným květinovým vzorem ve formě pěti okvětních lístků na zboží ve třídě 3 (prací a bělicí přípravky a další látky pro praní; čistící a leštící přípravky, přípravky pro drhnutí a brusiva; přípravky na mytí, čištění a péči o nádobí; mýdla) – přihláška č. 1 683 473

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky, pokud se týče všech označených výrobků

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94

Žaloba podaná dne 7. září 2005 – Provincia di Imperia v. Komise

(Věc T-351/05)

(2005/C 296/66)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Provincia di Imperia (Imperia, Itálie) (zástupci: S. Rostagno, advokát, K. Platteau, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit napadené rozhodnutí a všechny z něj vyplývající akty;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem projednávané žaloby je zrušení rozhodnutí Komise ze dne 30. června 2005 nevybrat nabídku předloženou žalobkyní jako odpověď na výzvu k podání nabídek učiněnou Komisí v rámci spolufinancování Společenství v oblasti inovačních akcí podle článku 6 nařízení o Evropském sociálním fondu (!) na programové období 2000-2006.

Napadeným rozhodnutím Komise žalobkyni informovala, že její nabídka nesplňuje kritéria pro hodnocení výzvy k podání nabídek. Své rozhodnutí odůvodňuje skutečností, že nabídka žalobkyně nevysvětluje způsob, jakým získává a zohledňuje dříve nabyté zkušenosti v této oblasti v Ligursku, a tvrdila, že existují vážné nesrovnalosti mezi rozpočtovými informacemi poskytnutými v přílohách 6 a 7.

Žalobkyně toto rozhodnutí zpochybňuje ve dvou hlavních bodech:

— tvrdí, že v rozporu s konstatováními napadeného rozhodnutí neexistují vážné nesrovnalosti mezi rozpočtovými informacemi poskytnutými v přílohách její nabídky v tom, že sleduje model žádosti o pomoc zveřejněný v Průvodci pro uchazeče a jeho přílohách, které jsou nedílnou součástí výzvy k podání nabídek. Žalobkyně nezpochybňuje existenci odlišnosti mezi rozpočtovými informacemi v přílohách 6 a 7, avšak tvrdí, že tato odlišnost vyplývá z odlišné struktury a informací požadovaných v těchto dvou přílohách, zatímco příloha 6 stanoví pouze pokyny o přímých uplatnitelných výdajích, příloha 7b uchazeči ukládá údaje o přímých uplatnitelných výdajích a nepřímých uplatnitelných výdajích. Jednak uplatňuje, že neexistuje žádná nesrovnalost mezi přílohami 6 a 7 její nabídky a jednak že její nabídka je přísně ve všech bodech v souladu s modelem vyhotoveným Komisí.

— žalobkyně rovněž tvrdí, že dostatečně prokázala způsob, jakým nabídka získává a zohledňuje zkušenosti dříve nabyté v oblasti, která je předmětem dotčené inovační akce. Údajná nepřítomnost vysvětlení vztahu mezi nabídkou a zkušenostmi dříve nabytými je založena na výkladu pouze jedné části její nabídky. Celkový výklad této nabídky prokazuje opak.

Žalobkyně krom toho uplatňuje, že Komise svým napadeným rozhodnutím porušuje zásadu právní jistoty v tom, že nerespektuje pravidla jí stanovená, pokud jde o způsob zjištění inovačního charakteru projektu. Komise se podle žalobkyně přesněji při posuzování inovačního charakteru jejího projektu omezila na jedno z kritérií pro posouzení, tedy její způsob vytvářet a rozvíjet nový záměr na základě předchozích zkušeností, zatímco její záměr byl inovační z pohledu jiného kritéria pro posouzení, tedy ohledu na běžné činnosti dotčených organizací, kritérium připuštěné rovněž Průvodcem pro kandidáta.

Žalobkyně na podporu svých nároků rovněž uplatňuje, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 53 Smlouvy ES, článek 6 nařízení 1784/1999, články 22 a 24 nařízení 1260/1999, pravidla stanovená ve Sdělení č. KOM (2000) 894 konečné⁽²⁾, jakož i pravidla stanovená Komisí v kontextu její výzvy k podání nabídek⁽³⁾. Má konečně za to, že se Komise dopustila

zjevně nesprávného skutkového posouzení, zneužití pravomoci a porušení zásady právní jistoty.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 1784/99 ze dne 12. července 1999 o Evropském sociálním fondu, Úř. věst. L 213/5 ze dne 12. srpna 1999.

⁽²⁾ Sdělení Komise ze dne 12. ledna 2000 o provádění inovačních akcí podle článku 6 nařízení o Evropském sociálním fondu na programové období 2000-2006.

⁽³⁾ Vyhlášení nazvané „Rozpočtová položka 04.0210000.00.11 – Inovační akce podle článku 6 nařízení o Evropském sociálním fondu: „Inovační přístup v oblasti řízení změny“ – Výzva k podání nabídek VP/2003/021“, Úř. věst. 2004, C 255/11, a pravidla stanovená v Průvodci pro kandidáta, která jsou nedílnou součástí tohoto vyhlášení.

Žaloba podaná dne 16. září 2005 – Řecká republika v. Komise

(Věc T-352/05)

(2005/C 296/67)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Řecká republika (zástupci: Georgios Kanellópoulos, Styliani Charitaki)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil nebo změnil napadené rozhodnutí Komise ze dne 20. července 2005 o vyloučení z financování Společenství některých výdajů vynaložených členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), oznámené pod číslem K(2005) 2756 a zveřejněné pod číslem 2005/579/ES⁽¹⁾

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadeným rozhodnutím Komise při schválení účetní závěrky ve smyslu nařízení Rady (EHS) č. 729/70⁽²⁾ vyloučila z financování Společenství různé výdaje vynaložené Řeckou republikou v odvětvích veřejného skladování, ovoce a zeleniny, tabáku a přemíjí na zvířata.

Žalobkyně požaduje zrušení tohoto rozhodnutí a v zásadě tvrdí, že celý postup schválení účetní závěrky je neplatný, jelikož byl porušen článek 7 nařízení Rady (ES) č. 1258/1999⁽¹⁾ ve spojení s článkem 8 nařízení č. 1663/1995⁽²⁾ z toho důvodu, že dvoustranná jednání mezi žalobkyní a Komisí nezahrnovala specifické vyhodnocení výdajů, které mají být odmítnuty, i když byly navíc vyloučené výdaje vynaloženy dříve než 24 měsíců předcházejících písemnému sdělení Komise. Podle žalobkyně začala lhůta 24 měsíců běžet mnohem později, než se Komise domnívá.

Co se týče opravy v odvětví veřejného skladování, má žalobkyně za to, že opravy Komise jsou založeny na nesprávném výkladu a použití nařízení č. 1258/1999, 296/1996⁽³⁾ a 2040/2000⁽⁴⁾, nepochopení instrukcí v dokumentu Komise VI/5330/97/23.12.97 a byly učiněny na základě chybného posouzení skutečností s neurčitým a nedostatečným odůvodněním, zacházejícím za hranice posuzovací pravomoci Komise a v rozporu se zásadou proporcionality.

Co se týče opravy v odvětví produkce brambor a podpor pro vinice, žalobkyně napadá posouzení Komise, pokud jde o skutečnosti, přičemž uvádí nedostatečné a rozporuplné odůvodnění a porušení zásady proporcionality. Dále má za to, že uložená oprava by měla být omezena na 2 % a že oprava by neměla v žádném případě zahrnovat oblast Dodecanese, kde se nachází pozemkový úřad, a tudíž zejména o této oblasti nelze tvrdit, že zde existují potíže, co se týče kontrol na místě.

O odvětví ovoce a zeleniny žalobkyně tvrdí, že Komise pochybila, když nepovažovala za oprávněnou pozdní platbu v případě, ve kterém řecké orgány zkoumaly slučitelnost dotčené platby podle vnitrostátního práva a práva Společenství. Žalobkyně se dále dovolává stejných žalobních důvodů, které byly uvedeny výše ve vztahu k odvětví skladování.

S ohledem na tabák žalobkyně namítá nesprávný výklad a použití předpisů Společenství, nesprávné skutkové zjištění, nedostatečné odůvodnění a porušení instrukcí v dokumentech VI 5330/97 a AGRI 17933/2000 týkajících se požadavku na křížové kontroly s údaji plně fungujícího integrovaného administrativního a kontrolního režimu uvedeného v nařízení č. 2848/98⁽⁵⁾, provádění kontrol na místě, plateb šekem a dodatečných a dalších kontrol.

Konečně co se týče opravy v odvětví zvířat (kozy a ovčí maso), žalobkyně napadá posouzení skutečností Komisí a má za to, že uvedené důvody jsou chybné. Také tvrdí, že uložení paušální opravy ve výši 10 % je protiprávní, představuje nesprávný

výklad a použití instrukce v dokumentu AGRI/6145/2000 a je nepřiměřené závažnosti nedostatků.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 199, 29.7.2005, s. 84.

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 729/1970 ze dne 21. dubna 1970 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 94, 28.4.1970, s. 13).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 103).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1663/95 ze dne 7. července 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 729/70 týkající se postupu schválení účetní závěrky záruční sekce EZOZF (Úř. věst. L 158, 8.7.1995, s. 6).

⁽⁵⁾ Nařízení Komise (ES) č. 296/96 ze dne 16. února 1996 o údajích předávaných členskými státy, o měsíčním účtování výdajů financovaných záručními sekci Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) a o zrušení nařízení (EHS) č. 2776/88 (Úř. věst. L 39, 17.2.1996, s. 5).

⁽⁶⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2040/2000 ze dne 26. září 2000 o rozpočtové kázní (Úř. věst. L 244, 29.9.2000, s. 27).

⁽⁷⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2848/98 ze dne 22. prosince 1998, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 2075/92, pokud jde o režim premií, produkční kvóty a zvláštní podporu pro seskupení producentů v odvětví surového tabáku (Úř. věst. L 358, 31.12.1998, s. 17).

Žaloba podaná dne 19. září 2005 – Zelenková v. Parlament

(Věc T-356/05)

(2005/C 296/68)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Martina Zelenková (Brusel, Belgie) (zástupci: G. Vandersanden, L. Levi, C. Ronzi, advokáti)

Žalovaný: Evropský Parlament

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušení rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování (Parlamentu) ze dne 16. listopadu 2004 o jmenování žalobkyně, které s účinností od 1. prosince 2004 zařazuje žalobkyni do kategorie A* platové třídy 5 stupně 2, a obnovení všech práv žalobkyně, která vyplývají z legálního a řádného zaměstnání, tj. legální a řádné zařazení do platové třídy s účinností od 1. prosince 2004, tedy do dřívější platové třídy LA8 nebo jejího ekvivalentu podle článků 1 – 11 přílohy XIII služebního řádu (platová třída A*7 s příslušným stupněm podle předpisů platných před 1. květnem 2004);

- přiznání i) náhrady škody s úroky z prodlení jako odškodnění za škodu na kariéře žalobkyně a ii) jiné náhrady škody ve formě legálního a řádného platu, zejména na základě použití přechodného ustanovení uvedeného v článku 21 přílohy XIII platného služebního řádu účinného od 1. května 2004, nebo podpůrně, snížení příspěvků do penzijního systému podle zásady rovného platu. Tyto nároky budou muset být řádně stanoveny později, nyní jsou předběžně a *ex aequo at bono* stanoveny na nejméně 5 000 eur ročně;
- uložení náhrady veškerých nákladů řízení Evropskému parlamentu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, úřednice jmenovaná po nabytí účinnosti nového služebního řádu dne 1. května 2004, avšak ze seznamu způsobilých uchazečů sestaveného na základě výběrového řízení uskutečněného před tímto datem, zpochybňuje své zařazení do platové třídy stanovené Parlamentem v souladu s novými předpisy na A*5. Uplatňuje totožné žalobní důvody a hlavní argumenty jako žalobce ve věci T-58/05 (¹).

(¹) Úř. věst. C 93, 16.4.2005, s. 38.

Žaloba podaná dne 21. září 2005 – Nuova Agricast v. Komise

(Věc T-362/05)

(2005/C 296/69)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nuova Agricast s.r.l. (Cerignola, Itálie) (zástupce: Michele Arcangelo Calabrese, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, s výhradou všech procesních práv, aby Soud určil, že Komise protiprávním jednáním uvedeným

v žalobě porušila hrubým a zjevným způsobem právo Společenství a způsobila žalobkyni majetkovou újmu, a z toho důvodu je třeba uložit žalované, aby jí uhradila:

- a) 701 692,77 eur jako náhradu škody v důsledku toho, že nezískala první částku podpory;
- b) 701 692,77 eur jako náhradu škody v důsledku toho, že nezískala druhou částku podpory;
- c) 701 692,77 eur jako náhradu škody v důsledku toho, že nezískala třetí částku podpory;
- d) úroky z těchto upravených částek;
- e) 1 453 387,03 eur nebo jinou vyšší či nižší částku, která bude, případně po dohodě s Komisí, určena v průběhu řízení jako náhrada škody v důsledku nižších příjmů v rámci řízení podniku dosažených za účetní období končící 30. června 2002, v porovnání s příjmy, které by mohla dosáhnout, kdyby se dokončil investiční program;
- f) úroky z upravené částky uvedené v předcházejícím písmenu e);
- g) náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení vzniklých v souvislosti s technickým poradenstvím účastníka řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně v projednávané věci, která je žalobkyní rovněž ve věcech T-139/03 (¹), T-151/03 (²) a T-98/04 (³), vytýká Komisi protiprávní jednání v průběhu předběžného přezkoumání státní podpory č. N 715/99, které bylo ukončeno souhlasným rozhodnutím nevznášet námitky. Tento souhlas prodloužil o sedmileté období 2000-2006 režim státních podpor podle zákona č. 488/92, který byl již v roce 1997 povolen až do 31. prosince 1999.

V této souvislosti je třeba připomenout, že zvláštní správní řízení za účelem poskytnutí podpory stanovilo, že italská vláda musí pololetně vyhlásit veřejné soutěže, kterých se mohou účastnit zainteresované podniky. Hospodářské prostředky určené k financování veřejné soutěže se přidělovaly podnikům zařazeným do pořadníku až do vyčerpání prostředků. Vzhledem k tomu, že se žalobkyně účastnila třetí veřejné soutěže, nemohla podporu získat z důvodu vyčerpání prostředků určených k financování podle pořadníku.

Italská vláda v návrhu na přezkoumání podpory č. N 715/99 žádala Komisi, aby v rámci první veřejné soutěže nového režimu připustila žádosti spadající do třetí a čtvrté veřejné soutěže. Komise však povolila návrh pouze pro čtvrtou veřejnou soutěž.

Na podporu svých tvrzení žalobkyně uplatňuje, že Komise:

- nezahájila formální vyšetřovací řízení, i když obdržela od italské vlády návrh na přípuštění žádostí spadajících do třetí veřejné soutěže předchozího režimu a posoudila jej jako neslučitelný se společným trhem. Tímto žalovaná porušila čl. 88 odst. 2 Smlouvy a zásadu ochrany práv na obhajobu;
- porušila zásadu právní jistoty a narušila existující právní vztahy;
- provedla nesprávné posouzení.

Podle žalobkyně v důsledku nového přezkoumání slučitelnosti návrhu na přípuštění žádostí pro podniky třetí veřejné soutěže se společným trhem a tím, že rozhodla bez jakékoli možnosti podat připomínky zúčastněnými stranami o její neslučitelnosti, Komise změnila své souhlasné rozhodnutí s režimem z roku 1997, které již obsahovalo přezkoumání s ohledem na článek 87 Smlouvy.

Kromě toho žalovaná tím, že zasáhla do ještě existujících právních vztahů a zrušila je, skutečně zrušila souhlasné rozhodnutí z roku 1997, aniž by však dodržela procesní záruky, které stanoví nařízení ES č. 659/99 pro případy zrušení podpory.

(¹) Nezveřejněné usnesení Soudu ze dne 8. června 2005.

(²) Usnesení Soudu ze dne 8. června 2005, dosud nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí.

(³) Nezveřejněné usnesení Soudu ze dne 15. června 2005.

Žaloba podaná dne 21. září 2005 – COFRA v. Komise

(Věc T-363/05)

(2005/C 296/70)

Jednací jazyk: italsština

Účastníci řízení

Žalobkyně: COFRA (Barletta, Itálie) (zástupce: Michele Arcangelo Calabrese, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, s výhradou všech procesních práv, aby Soud určil, že Komise protiprávním jednáním uvedeným v žalobě porušila hrubým a zjevným způsobem právo Společenství a způsobila žalobkyni majetkovou újmu, a z toho důvodu je třeba uložit žalované, aby jí uhradila:

- a) 387 700,00 eur s úpravou podle indexů ISTAT ode dne 26. června 2001 do data rozsudku;
- b) 387 700,00 eur s úpravou podle indexů ISTAT ode dne 26. června 2001 do data rozsudku;
- c) 387 700,00 eur s úpravou podle indexů ISTAT ode dne 26. června 2001 do data rozsudku;
- d) úroky z těchto upravených částek;
- e) náhradu nákladů řízení vzniklých v souvislosti s technickým poradenstvím účastníka řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty se shodují s těmi, které jsou dovolávány ve věci T-362/05 (Nuova Agricast v. Komise).

Žaloba podaná dne 26. září 2005 – Rakousko v. Komise

(Věc T-368/05)

(2005/C 296/71)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Rakouská republika (zmocněnec: H. Dossi)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise K (2005) 2685 ze dne 15. července 2005 o vyloučení z financování Společenství některých výdajů vynaložených členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) a

uložit Komisi náhradu nákladů řízení;

— podpůrně zrušit rozhodnutí Komise K (2005) 2685 ze dne 15. července 2005 o vyloučení z financování Společenství některých výdajů vynaložených členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) v rozsahu, v němž se vztahuje na výpočet a výši finanční opravy a

uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise v napadeném rozhodnutí vyloučila výdaje, jež byly blíže specifikovány v příloze tohoto rozhodnutí, z financování Společenství, a to z důvodu jejich neslučitelnosti s předpisy Společenství.

Žalobkyně opírá svou žalobu o dva žalobní důvody. Zprvé uvádí, že žalovaná při přijímání svého rozhodnutí porušila Smlouvu o ES a právní předpisy přijaté k jejímu provedení. V tomto ohledu vytýká zejména porušení čl. 5 odst. 2 písm. c) nařízení (EHS) č. 729/70⁽¹⁾ a čl. 7 odst. 4 nařízení (ES) č. 1258/1999⁽²⁾, neboť finanční oprava k tíži Rakouské republiky by byla přípustná pouze tehdy, pokud by Rakouská republika nesplnila své povinnosti ohledně kontroly výdajů vyplývajících z předpisů Společenství a pokud by z toho vyplynuly finanční dopady pro EZOZF. Tyto kumulativní předpoklady však podle Rakouské republiky nejsou v daném případě splněny. Napadené rozhodnutí mimoto porušuje povinnost loajality Komise vůči členským státům vyplývající z článku 10 ES.

Druhý žalobní důvod se týká porušení podstatných formálních náležitostí. Podle názoru žalobkyně Komise v napadeném rozhodnutí nesplnila v podstatných bodech svou povinnost uvést odůvodnění a při své argumentaci, z níž toto rozhodnutí vychází, se opírá o zjištění, která spočívají na nesprávném zjištění skutkového stavu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 729/70 ze dne 21. dubna 1970 o financování společné zemědělské politiky.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky.

Žaloba podaná dne 23. září 2005 – Španělské království v. Komise

(Věc T-369/05)

(2005/C 296/72)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Španělské království (zástupce: D. Fernando Díez Moreno)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Komise ze dne 15. července 2005 (2005/555/2685) v rozsahu, v němž se týká finančních oprav provedených ve Španělsku v souvislosti s přeměnou a restrukturalizací vinic a s opatřeními ke zdokonalení výroby a prodeje medu, a
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise ze dne 15. července 2005 (2005/555/ES) o vyloučení z financování Společenství některých výdajů vynaložených členskými státy v rámci záruční sekce EZOZF. Mezi vyloučeními obsaženými v uvedeném rozhodnutí jsou uvedeny finanční opravy, které se týkají Španělského království, uplatněné v odvětvích ovoce a zeleniny, mléka, veřejného skladování, vinařských produktů a tabákových výrobků, prémií na zvířata a medu.

Tato žaloba se týká výlučně opravy provedené u částek vyplacených v rámci náhrady škody za ztrátu příjmů v odvětví vína (4 790 799,61 eur) a opravy provedené za zahrnutí DPH v odvětví medu (58 315,34 eur) do financování z EZOZF. Žalující stát má za to, že Komise se opírá o restriktivní výklad nařízení (ES) č. 1493/1999 o společné organizaci trhu s vínem⁽¹⁾. Uvedený stát rovněž nesouhlasí s režimem DPH při zdokonalení výroby a prodeje medu.

Španělské orgány se domnívají:

- že ztráta příjmů není spojena s vykloučením, ale se samotným faktem výsadby, a
- že tvrzení Komise, podle nějž DPH nelze považovat za zásah určený ke stabilizaci trhu, a proto nemůže být financována záruční sekci EZOF, nemá žádný právní základ.

(¹) Úř. věst. L 179, 14.7.1999, s. 1.

kteří již byly změněny před aktualizací povolení, přestože noví účastníci nevyčerpali povolenky pro ně výslovně vyhrazené, je neslučitelný s kritériem 10) přílohy III směrnice 2003/87/ES; a **ii**) tu část rozhodnutí, která vyzývá Itálii ke změně NAP tak, aby neumožňoval stávajícím zařízením, která musejí mít aktualizovaná povolení, čerpat povolenky vyhrazené pro nové účastníky pro ty části stávajících zařízení, které již byly změněny před aktualizací relevantních povolení (článek 2 písm. b) rozhodnutí).

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 28. září 2005 – AITEC – Associazione Italiana Tecnico Economica del Cemento a další v. Komise

(Věc T-371/05)

(2005/C 296/73)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: AITEC – Associazione Italiana Tecnico Economica del Cemento (Řím, Itálie), BUZZI UNICEM S.P.A. (Casale Monferrato, Itálie), ITALCEMENTI GROUP (Bergamo, Itálie) (zástupci: Massimo Merla a Claudio Tesauo, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- na základě toho, že Komise není schopna prokázat, že mandát udělený komisaři Dimasovi jej opravňuje podepisovat přijatá opatření týkající se politiky hospodářské soutěže a zejména státních podpor, určil, že rozhodnutí je neplatné a neúčinné;
- zrušil: **i**) tu část rozhodnutí, která konstatuje, že neexistují námitky vůči národnímu alokačnímu plánu (dále jen „NAP“) (článek 2 rozhodnutí), a tedy schvaluje přidělení povolenek mezi průmyslová odvětví určená v tomto plánu, čímž umožňuje diskriminaci spojenou s uvedeným přidělením, které zvýhodňuje podniky v některých odvětvích v neprospěch jiných podniků; **ii**) tu část rozhodnutí, která konstatuje, že úmysl umožnit stávajícím zařízením, která musejí mít aktualizovaná povolení, čerpat povolenky vyhrazené pro nové účastníky pro ty části stávajících zařízení,

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem žaloby je rozhodnutí ze dne 25. května 2005 (¹), v němž Komise Evropských společenství vyjádřila své stanovisko týkající se slučitelnosti národního alokačního plánu pro povolenky na emise skleníkových plynů oznámeného Itálií (dále jen „NAP“) s kritérii uvedenými v příloze III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 (²).

Žalobkyně se zaprvé domáhá ověření, zda komisař, který podepsal napadené opatření, je oprávněn přijmout uvedené rozhodnutí. Zejména vyzývá Soud, aby zjistil, zda má komisař Dimas pravomoc ve vztahu k přijatým opatřením týkajícím se politiky hospodářské soutěže a zejména státních podpor, a aby určil, že napadené opatření je neplatné a neúčinné, jsou-li k tomu dostatečné důvody.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že přezkoumáním NAP, opatření, které může obsahovat prvky státní podpory, bez souladu s prováděcími ustanoveními čl. 88 odst. 2 a 3 ES, Komise porušila uvedené ustanovení.

Zatřetí žalobkyně tvrdí, že když se Komise dozvěděla, že v NAP existují možné aspekty státní podpory, porušila článek 87 ES, kritérium 5) přílohy III směrnice 2003/87/ES a zásadu zákazu diskriminace tím, že schválila přidělení povolenek stanovené v NAP, schválila také diskriminaci spojenou s uvedeným přidělením, v neprospěch výrobců cementu.

Žalobkyně začtvrté tvrdí, že Komise nesprávně použila kritérium 10) přílohy III směrnice 2003/87/ES tím, že konstatovala, že „úmysl Itálie umožnit stávajícím zařízením, která musejí aktualizovat relevantní povolení, čerpat povolenky vyhrazené pro nové účastníky pro ty části stávajících zařízení, které již byly změněny před aktualizací povolení“, je v rozporu s uvedeným kritériem. Komise tedy porušila kritérium 5) přílohy III směrnice 2003/87/ES a zásadu zákazu diskriminace tím, že nezohledněním zvláštní povahy průmyslových odvětví dotčených prováděním uvedené směrnice, pokud jde o jejich schopnost zvýšení výroby, znovu uvedla výrobce cementu do nevýhodného postavení vůči ostatním výrobcům.

Konečně žalobkyně tvrdí, že Komise tím, že schválila NAP bez ohledu na skutečnost, že neobsahoval žádné výslovné ustanovení, které by umožnilo podnikům učinit vhodné přípravy pro převedení povolenek nebo sdružení zařízení, a že stanovila jiné než pětileté referenční období pro převod zbytkových povolenek a uložila neodůvodněná omezení na sdružování zařízení a neučinila opatření pro vzdání se zrušených povolenek, porušila články 11, 12, 13 a 28 směrnice 2003/87/ES.

(¹) Rozhodnutí Komise ze dne 25. května 2005 o národním alokačním plánu pro povolenky na emise skleníkových plynů oznámeném Itálií podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES [K(2005)1527 konečné, Úř. věst. C 226, 15.9.2005, s. 2].

(²) Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

Žaloba podaná dne 26. září 2005 – Italská republika v. Komise

(Věc T-373/05)

(2005/C 296/74)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupce: Paolo Gentili, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

Zrušit rozhodnutí Komise K(2005)2756 ze dne 20. července 2005 v rozsahu, v němž stanoví paušální opravu režimu podpor pro tabák zavedeného Italskou republikou ve výši 5 % výdajů uvedených v prohlášení pro rok 2001 a 2002 na sklizeň roku 2000. Uložit žalované náhradu nákladů řízení, honorářů a odměn v této věci.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Italská vláda napadla u Soudu prvního stupně Evropských společenství rozhodnutí Komise ze dne 20. července 2005 K(2005)2756 oznámené ve stejném datu v části, ve které obsahuje paušální finanční opravu, která se týká režimu podpor pro

tabák, ve výši 5 % výdajů uvedených v prohlášení pro rok 2001 a 2002 ve vztahu k hospodářskému roku 2000.

Na podporu své žaloby italská vláda uvádí:

1) nedostatek odůvodnění rozhodnutí K(2005)2756 ze dne 20. července 2005 ve vztahu k článku 253 Smlouvy, jakož i překročení pravomoci pro zkrácení skutečností, jelikož napadené rozhodnutí stanovilo paušální opravu podpory vyplacené pro produkci tabáku v hospodářském roce 2000 při neexistenci příslušného odůvodnění, pokud jde o porušení normativní parametr a v každém případě skutečností, které ho příjpadně mohou odůvodňovat;

2) porušení a nesprávné použití čl. 7 odst. 4 nařízení (ES) č. 1258/1999 (¹), jelikož rozhodnutí o paušální opravě podpory vyplacené pro produkci tabáku v hospodářském roce 2000 neobsahuje nezbytné argumenty požadované uvedeným ustanovením.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 103).

Žaloba podaná dne 7. října 2005 – Azienda Agricola Le Canne v. Komise

(Věc T-375/05)

(2005/C 296/75)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Azienda Agricola „Le Canne“ S.r.l. (Porto Viro, Itálie) (zástupci: Giuseppe Carraio a Francesca Mazzonetto, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že rozhodnutí Komise Evropských společenství K(2005)2939 ze dne 26. července 2005 je neplatné v části, ve které snižuje příspěvek poskytnutý společnosti Azienda Agricola Le Canne s.r.l. rozhodnutím K(90)1923/99 ze dne 30. října 1990 ve smyslu nařízení (EHS) č. 4028/86;

- uložit Komisi náhradu škody, která žalobkyni podle jejího tvrzení vznikla v míře nikoli nižší, než je výše částí podpory dosud nevyplacených, zvýšených o pasivní úrokovou sazbu uplatněnou z bankovního systému na žalobkyni na celkový nedoplatek částek, které měly být původně vyplaceny na základě rozhodnutí K(90)1923/99 ze dne 30. října 1990, splatnou od data zrušeného rozhodnutí ze dne 27. října 1995 do vyplacení příspěvku v celkové původní výši;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se svou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí Komise K(2005)2939 ze dne 26. července 2005, které snižuje příspěvek poskytnutý podle nařízení (EHS) č. 4028/86 na projekt nazvaný: „Ammodernamento di un'unità di produzione in acquicoltura a Rosolina (Veneto)“ [Modernizace výrobní jednotky akvakultury v Rosolina (Veneto)]. Na podporu svých tvrzení žalobkyně uplatňuje čtyři důvody:

1. Zaprvé vznáší námitku promlčení s odkazem na zjištění údajných nesrovnalostí ve správním řízení zahájeném Komisí za účelem snížení podpory, která byla již schválena ke spolufinancování. V tomto ohledu uplatňuje porušení čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství⁽¹⁾.
2. Zadruhé tvrdí, že Komise porušila povinnost provést judikát vyplývající ze zrušovacího rozsudku ze dne 5. března 2002, jelikož v novém rozhodnutí, jež nahrazuje zrušené rozhodnutí ze dne 11. července 2000, tak Komise mohla

znovu přezkoumat projednávaný případ v celém rozsahu, který byl ještě otevřený, a nikoliv uzavřený, z důvodu zrušení uvedeného rozhodnutí, avšak ve lhůtách a s procesním závazkem vytykánych skutečností ze dne 23. listopadu 1999. Nemohla však doplnit nové skutečnosti, které nebyly vytykány před tímto okamžikem.

Mimoto Komise, i když konkludentně uznala, že větší část částky snížená v předchozím zrušeném rozhodnutí o snížení příspěvku byla ve skutečnosti splatná, neuznala rovněž úroky z prodlení z protiprávně odepřených částek.

3. Zatřetí uvádí okolnost, že dovolávaný čl. 44 odst. 1 nařízení (EHS) č. 4028/86 nestanoví mezi předpoklady, které jsou v něm taxativně uvedené, pro snížení příspěvku nesrovnalost přičítanou žalobkyni v napadeném rozhodnutí: totiž okolnost, že během provádění prací, pro které byl příspěvek uznán, zadávací podnik získal podíl na kapitálu společnosti, která je příjemcem podpory.
4. Jako čtvrtý důvod, kterým se dovolává porušení zásady rovnosti, proporcionality a přiměřenosti, jakož i zásady volného pohybu kapitálu, žalobkyně podpůrně uvádí svévolnost kritéria přijatého Komisí pro výpočet napadeného snížení od okamžiku, kdy tato bez rozdílu uplatnila totéž snížení na všechna uvažovaná období, aniž by vzala v úvahu skutečnost, že procento podílu zadávacího podniku na upsaném kapitálu příjemce podpory se v čase měnilo a rostlo postupně.

(¹) Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU**Sdělení**

(2005/C 296/76)

Dne 9. listopadu 2005 byla pí Waltraud Hakenberg jmenována vedoucí kanceláře Soudu pro veřejnou službu Evropské unie na dobu šesti let v souladu s čl. 3 odst. 4 rozhodnutí Rady ze dne 2. listopadu 2004 o zřízení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (2004/752/ES, Euratom), jakož i články 20 a 7 jednacího řádu Soudu prvního stupně.

III

(Oznámení)

(2005/C 296/77)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 281, 12.11.2005

Dřívější publikace

Úř. věst. C 271, 29.10.2005

Úř. věst. C 257, 15.10.2005

Úř. věst. C 243, 1.10.2005

Úř. věst. C 229, 17.9.2005

Úř. věst. C 217, 3.9.2005

Úř. věst. C 205, 20.8.2005

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
